

JONO JABLONSKIO
gyvenimo ir darbo kelias

jo raštų ir šių dienų žvilgsniu

ST. BARZDUKAS, Clevelandas, Ohio

1960 gruodžio 30 suėjo šimtas metų nuo Jono Jablonskio gimimo. Į mūsų tautos istorijos lapus Jablonskis įsirašė kaip bendrinės lietuvių kalbos kūrėjas ir kaip lietuvis patriotas visuomenininkas bei švietėjas. Todėl jo gimimo sukaktis yra gera proga iš naujo susipažinti su šio didžiojo mūsų tautos vyro gyvenimu bei darbu ir palyginti jo rūpesčius bei pastangas su šių dienų tautiniu mūsų spurdėjimu.

Lietuvio ūkininko sūnus

Jablonskio kelias į savo tautą toks pat kaip ir daugelio ano meto mūsų tautinių veikėjų bei kūrėjų. Diduomenė ir bajorija nautauto, tad neteko nė vadovaujamoms vaidmenims. Nauji vada turėjo ateiti iš apatios, iš liaudies, iš mūsų ūkininkijos. Kadangi Jablonskis iš mažų dienų pasižymėjo „gera“ galva, tad jo motina ir jos dėdė kan. J. Šipaila norėjo, kad jis imtų eiti mokslus ir toliau geru ar žymiu to laiko žmogum (kunigui) taptų (Raštai I, 287).

Šitas noras atidarė Jablonskui kelius į mokyklas — į Naumiesčio pradinę mokyklą ir Marijampolės gimnaziją. Lietuviškai skaityti jis išmoko iš savo motinos ir vieno siuvėjo, siuvusio jo tėvų namuose.

Lenkų dvasios įtakoj

Marijampolės gimnazija buvo rusiška, pačiam mieste vyravo lenkų kultūros dvasia bei nuotaikos. Šitos nuotaikos neatsispyrė nė lietuviui, todėl „tėvams, giminiams ir globėjams ypač rūpėjo, kad išmokčiau, kaip reikiant, lenkiškai“ (I 69). Jablonskis lenkiškai išmoko mieste begyvendamas ir knygas beskaitydamas. Viso to vaisiai: „Paskutinės klasos buvau jau tikras lenkas, kaip ir visi kiti mano draugės lietuviai, draugai — lietuviai su manim ir aš su jais kalbėjome tikta lenkiškai, svaigijome tikta apie lenkų literatūrą, didybę“ (I 70).

Taigi su Jablonskiu dėjosi tas pat, kas dabar dedasi su daugelio mūsų vaikais, atiduotais svetimajai aplinkai ir mokyklai. Jau labiau, kad nereto mūsų tos pačios nuotaikos: „Kad mokame lenkiškai kalbėti ir taip tarp savęs kalbamės, tėvai ir globėjai tik pasidžiaugdavo“ (I 70).

Lietuvių „pasitūteliai“

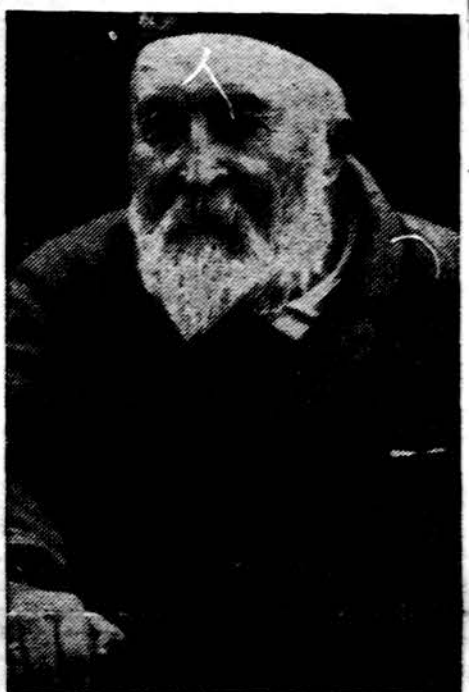
Bet Jablonskis pasakojas gimnazijoje girdėdaves ir apie lietuvių „pasitūtelius“. Šiuo vardu jis su draugais vadindaves tuos, kurie „tuokart imdavo savotiškai, ne lenkiškai kalbėti“. Tai buvo Petrapilio ar Maskvos universitetų studentai, Petrapilio dvasinės akademijos auklėtiniai. Vienas kitas iš jų taip pat užklydaves ir į Marijampolę. Tik su jais kokių nors artimesnių pažinčių nebuvo. Šiuos „pasitūtelius“ jie taip pat pravardžiuodavo lenkiškai „litvomanais“. Betgi šių „litvomanų“ nors ir nepažįstamų, „dvasia budino mūsų jaunas galvas ir drūmstė ten, kur seniaus rodėsi viskas aišku ir suprantama“ (I 70).

Kai Jablonskis mokėsi gimnazijoje, mūsų raštui jau buvo brūkama „kirilica“, t. y. rusų raidės. Marijampolės gimnazijoje buvo įvestos lietuvių kalbos pamokos tiems mokiniams, kurie jų norėdavo. Tai buvęs tikras vargo mokslas: mokiniai į klases ateidavę be kokių knygų, tik

pats mokytojas arba ir mokiniai, jo liepiami, ką paskaitydavę klasėje, mokytojas paaiškindavęs vieną kitą šių skaitinių žodį arba posakį... „Apie šio kias tokias mūsų kalbos taisykles, apie jos gramatiką ar istoriją man netekdavo nė iš Staniškio (Jablonskio lietuvių kalbos mokytojo) išgirsti“ (I 298).

Šito mokytojo garbei reikia pasakyti, kad jis lentoj paprastai nieko nerašydavęs liepiamąją vartoti „kirilica“. Buvę tada skaitomi Valančiaus, Daukanto, Donelaičio... kūrinių.

Ir antra pastaba: šių dienų mūsų vargo mokyklos sveturi dirba nepalyginti geresnėmis sąlygomis. Bėda tik ta, kad imame sirgti senosios savo diduomenės bei bajorijos ligomis: kaikam lietuvių kalbos mokslo jau nebeįreikia...

Jonas Jablonskis

Nepalyginamas ir nepasekamas Koršas

Iš visų mokslų Jablonskiui labiausiai sekėsi senovės lotynų ir graikų kalbos. Tuo jis buvo garsus jau gimnazijoje. Todėl jį baigęs, taip pat pasirinko senovės kalbų studijas universitete. Į Maskvos universitetą Jablonskis važiuoja jaunas dvasios lenku. Bet ten taip pat randa nemažą jau pažįstamų lietuvių. Be didelio noro stoja į jų būrį, nes „kitą negalėjau padaryti“ (I 71). Kai vienas jo draugas lietuvis to nepadaręs, Jablonskis jo nepeikęs, net jam teisinėsis.

Bet Jablonskis įsitraukęs į šio būrio darbą, ir naujieji draugai „litvomanai“ ėmę patikti. Po kokių pusmečio jau galėjęs pateisinti ir ginti gerąją lietuvių „pasitūtelius“ pusę. Su senaisiais draugais ėmęs rašinėti lietuviškai.

Toliau įsižiebė Prūsijoje „Aušra“. Jablonskis pasakojas: „Visi džiaugiamės, gerimės „Aušros“ turiniu ir šiltais drausiais redaktorius žodeliais, prakalbėtis į Lietuvos žmones. Atbudau sukrutau ir aš. Ėmiau rengtis ir pats į darbą“ (I 230). Didelės įtakos Jablonskiui taip pat darė du įžymūs Maskvos universiteto lingvistai profesorai Fil. Fortunatovas ir Teodoras Koršas, atkreipdami jo akis į lietuvių kalbą. Prie Koršo ilgėliau jis stabtelėjo savo atsiminimuose.

Koršą Jablonskis apibūdina nepalyginamu bei nepasekamu. Koršas puikiai mokėjęs daugelį senųjų ir naujųjų kalbų. Jis taip pat puikiai mokėjęs ir lietuvių kalbą: „mūsų kalbos dvasia su didžiosiomis jos ypatybėmis buvo jam geriausias prantama, ne kaip mums patiems“ (I 188). Buvęs geras patrauklus profesorius: „Pate-

bėjęs, kad jo klausio auditorijoje lietuvis, latvis, lenkas, ukrainas, lyg tyčia stengdavosi įtraukti savo klausytoją į skelbiamą mokslo sritį. Ir įtraukdavo pirmiausia, rodosi, tuo, kad pats dėmėdavosi klausytojo gimtąja kalba, tos kalbos dėsniais, paties klausytojo jos mokėjimu. Ir žmogus nenoromis imdavai mokyties tos savosios kalbos, kuria taip dėmisi, kurią taip brangina mokslo reikalui mylimasis, galvotasis, talentingasis lektorius...“ (I 188). Koršas taip pat traukė studentus pavergtųjų tautų ir tautelių užtarimu, supratimu. Jis daug kur klabinio ir daug dirbo, kad būtų greičiau numesti ir lietuvių tautai naujus spaudos draudimo pančiai. Jis gynė ir gelbėjo dėl to į valdžios rankas pakliuvusį, nelaimingą lietuvi. Taigi rusų tauta siuntė mūsų valdyti ne tik V. Kudirkos nupieštus kruglodūrovus, bet ji taip pat turėjo ir koršų, ugdžiusių mums tokius žmones kaip Jablonskis.

Didelė gėda savosios gerai nemokėti

Baigęs universitetą, likusį savo gyvenimą Jablonskis atidavė lietuvių kalbos ugdymo darbui. Šitą darbą varė keliomis kryptimis: jis kalbą tyrė ir kūrė jos dėsnius, valė ją nuo svetimų šukšlių (tokių kaip griekas, pakūta, pekla, zerkolas, abroz, ačrusas, panedilis, alavėlis, atramentas, uetelis, sūdas ir kt.), rašė vadovėlius ir kitas kalbos mokslo priemones. Šitą darbą varė sūkiu, jo vėliau išreikštų šiais visiems mums atmintiniais žodžiais: didelė garbė svetimomis kalbomis kalbėti, didelė gėda savosios gerai nemokėti.

Jablonskio nuopelnai mūsų kalbai milžiniški. Pasak J. Balčikonio, kito mūsų kalbininko, „šiuo metu esančio Lietuvoje: „Už nuopelnus, padarytus lietuvių kalbai, jis amžinai paliks tautos atminime. Kol mūsų kalba skambės tarp šios žemės giminių, tol ji, jo apvalyta nuo svetimų šukšlių, išskaidrinta ir šas taip pat traukė studentus kartų kartoms skelbs jo vardą. Iš prastos kaimiečių susiūtojimo priemonės, kuria buvo laikoma lietuvių kalba, jis beveik per pusę šimto metų nepaaukėjo darbo padarė ją tobulą minties įrankiu, tinkančiu vartoti visose kultūriškai organizuoto krašto gyvenimo srityse“ (I, XI).

Kitas klausimas, ar darome taip, kaip Jablonskis mokė. Deja, ne vieno mūsų sąžinė spaudžia nemažos kalbinės nuodėmės. Pavartykime kad ir „Gimtojoje Kalboje“ dabar dedamas recenzijas: kiek ten iškeliamas nusikaltimų mūsų kalbos dėsniams ir kultūrai! Mūsų uoluma bei rūpestingumą nekaip teidūja tokie duomenys, kad liči šiol kaikurie mūsų žurnalistai niekaip neismoksta taisyklingai parašyti tokių žodžių kaip gresia ir graso. Ne tik dienraščiuose bei savaitraščiuose, bet net ir tokiame „Aidų“ žurnale vis teberašoma: amžinos atminimo), apibūdinti (apibūdinti, plg. būdas), pasaulinio mąsto (masto), pakviestas geografijai dėstyti (geografijos dėstyti), dėlto būdavo mielai klausomas (dėl to), tuo idealu buvo persiėmęs ir kt. (žr. 1960 Nr. 10). Šitaip nerašytume, jei paslinktume pasidomėti, kas mūsų kalbos mokslo jau yra duota, jei mokėtume pagerbti pačius mūsų kalbos mokslo kūrėjus.

Kaip nereikėtų kritikuoti

Šitokia antraštė pavadintu straipsniu Jablonskis 1920 metais atsiliepė į lietuvių spaudoje dedamas įvairias kritikas. Nuo to laiko praslinko jau 40

Nijolė Jankutė

PROSENELE

*Sugrabusiose rankose laikai anūko sūnų.
Kokia gležna ta spurzdanti gyvybė,
Priglausta prie nuvytusios krūtinės!
Dvi naujos akys skverbiasi į tavo veidą,
Ir tu nebegali suprast,
Kad jau prabėgo šitiek metų!*

*Tartum lyg vakar krautvežiai iš klėties skryniais nešė,
O pamergės tau ant vejos sadutę šoko.
Taip nesenai tartum girgždėjo lopšio lingė,
Kai pirmąjį supeji purienoms žydynt...
Tai kiek ta gegė metų iškukavo,
Kai kraičio drobes baltinai po vyšnioms?...*

*Visi jie nuplaukė pavandeniu, kaip kovo išas.
Nusinėję ir asaras, ir skausmą kartų...
Net ir vargai nuvyto, kur varčiojo lapojo,
Ir tie džiaugsmas, tarytum kviečio daigas...
Tik tu pasilikai — nudžiūvusi šaka —
Perdauj atlaikusi audrų, išnešus vaisių...*

*Sugrabusiose rankose laikai anūko sūnų
Ir glaudama tą spurzdantią gyvybę,
Žinai, kad pagaliau atėjo paskutiniai metai,
Kurios tau tasyk gegė iškukavo...*

metų, bet jų nepakako mums pasimokyti bei subręsti: ką darėme tada, tebekartojame ir šiandien. Todėl vėl aktualu Jablonskio pasiklausyti.

Jablonskis minimame straipsny skiria dvi kritikos rūšis. Pirmą, jis sako, mes galj nesutikti su vienu kitu žmogaus pasakymu, su viena kita jo nuomone, tik kritikuodami ir savo skirtingą nuomonę reikšdami, mes turj „su kritikuojamuoju elgtis žmoniškai, padoriai, teisingai“, mes negalj „kritikuojamojo pasakymų saviškai kraipyti“ (I 216—217).

Bet mūsų raštuose esą ir kitokių kritikų: „kritikuodami mėgstame kartais iškraipyti pirmiausia kritikuojamojo žmogaus mintį, jo pasakymus, randamus rašte, arba stengiamės tą žmogų, žūt būt, sumiekninti, su purvais sumaišyti, patys save tuo suniekinimu iškelti...“ (I 217).

Jablonskis gynėsi nuo šios antrosios rūšies kritikų. Reikia visais galimais būdais taip pat gintis nuo jų šiandien ir mums savo Bendruomenės gyvenime ir darbe. Todėl negalime nepripažinti K. Mockaus siūlymų: „Mums labai reikia mokyti kultūringo politikavimo. Ir tai privalu ne tik priekyje išstatytiems žmonėms, bet ir visiems kitiems, atskirų padalinių, atskirų politinių sambūrių ir atskirų vietovių darbuotojams. Labai reikia saugotis paprastų peštukų, kurių visada būna, bet kurie mūsų sąlygose ypač pavojingi“ (Liet. Dienos 1960 lapkr. mėn.).

Šių peštukų, visai neatsakinių už savo žodžius, žala daugiau mažiau jaučiame visi viešojo mūsų darbo žmonės. Jų ašmeniskuma, priekabinguma, demagogija tenka taip pat patirti ir man mano lietuviško darbo pastangose. Su apgailestavimu reikia pastebėti, kad kaikuri mūsų spauda, duodama vietos pasisakyti prieš peštukus apskritai, konkrečiai atvejais vis dėlto sudaro sąlygas jiems nevaržomai reikštis. Todėl Jab-

lonskio balsas vis tebėra tik lauksimas tyruose.

Nuo atleidimų iki kratos

Kaip sakėm, Jablonskis taip pat buvo gyvas mūsų visuomenės ir švietimo žmogus. Čia jį ne tik kritikavo, bet ir persekiojo bei skriaudė. Rusų valdžiai, kaip katalikui, nedavė Lietuvoje mokytojo vietos. Davusi vietą Latvijos Mintauj, sekė jo lietuvišką darbą, buvo šiuo darbu nepatenkinta ir po keleto metų nukėlė Jablonskį į Estijos Taliną — toliau nuo savo krašto ir artimų žmonių. Toliau žandarai jį kratė, rado jo ranka rašytus tam tikros lietuvių draugijos įstatus, ir Jablonskis buvo atleistas iš tarnybos. Dabar jis gyvenimo mėtomas iš vietos į vietą — ilgiau ar trumpiau gyvena Pskove, Sialiuose, Vilniuje, Panevėžyje, Breste, Gardine, Veliže, Voroneže. Čia sunkiausiai pergyveno lietuvių žandarų kratą. Taip jis pavadino savo mokinius lietuvių socialistus, stojusius po Rusijos perversmo į komunistų tarnybą: „Taip, mane iškratė šios tarpu mokiniai lietuviai, pabėgę drauge su kitais nelaimingaisiais tremtiniais ir tar naują dabar tose šių dienų vyriausybės įstaigose, kurios jau tik proletarų gerove ir Rusų revoliucijos ūgiu tesirūpina!“ (I 214). Mat, Jablonskis Rusijoje priklausė Lietuvių Tautos Tarybai, tad kratytojai įsiekėjo jos popierių. Jablonskiui būdinga: kratytojų kalbinamas lietuviškai, jiems atsakinėjo rusiškai: „Pats aš kalbėtis su kratytojais galėjau tikta rusiškai: su žandarais iš mažų dienų buvau pratęs šnekėtis nelietuviškai“ (I 213).

Nepriklausomoje Lietuvoje

Tik nepriklausoma Lietuva iš tikrųjų sudarė normalias sąlygas Jablonskiui laisvai dirbti. Deja, šiam darbiu jis jau neturėjo jėgos. Būdamas gyvenęs lyžuotas, pats nė rašyti negalėjo. Dabar jis savo veikalus jau tik rašydino: pats diktudavo, (Nukelta į 7 psl.)

Jadv. Paukštienė

Pavasarijant (akvarelė)

KULTŪRINĖ KRONIKA

● L. Dambriūno knyga „Lietuvių kalbos veiksmažodžių aspektai“, laimėjusi „Aidų“ žurnalo moksline 1959 metų premiją, išėjo iš spaudos. Išleido Lietuvių Enciklopedijos leidėjas Juozas Kapočius. Veikalas labai kruopščiai parengtas, panaudota naujausioji tuo klausimu literatūra vokiečių, latvių, rusų, prancūzų, lenkų, anglų kalbomis, o taipgi panaudotos tuo klausimu paruoštos studijos okupuotoje Lietuvoje. Knyga turi 160 pusl. Gale pridėta veikalo santrauka anglų kalba.

Turinyje iš pradžių aptariama, kas yra tie veiksmažodžių aspektai, toliau — nagrinėjami veiksmažodžių aspektai įvairiose formose, kaip esamojo laiko, būtojo, būsimosio, būtojo kartinio, bendraties, dalyvių. Kritiškai apžvelgiami kitų tyrinėtojų atlikti darbai ir duodamos išvados. Gale duodamas palyginimas su lenkų kalbos veiksmažodžių aspektais. Lietuvių kalbos mitytojams šis veikalas yra niekad nenustojanti reikšmės didelė vertybė.

● Dail. Henrikas Šalkauskas nesenai atšventė savo kūrybos dešimtmetį. Dabar gyvena Australijoje. Yra gimęs 1925 m. Kaune. Mokėsi M. Pečkauskaitės prad. mokykloje, vėliau Aušros gimnazijoje. Jo tėvas, karininkas, okupantų įsivežtas, mirė Solovkuose. Mūsų dailininkas tremtyje studijavo grafiką Dancige, vėliau Freiburge. 1949 metais išvyko į Australiją, kur, apsigyvenęs Sydnejuje, nuostingai pasišventė kūrybos darbiui. Priimtas į aktyviausią Australijoje Dabarties Meno Draugiją, nepraleidžia nei vienos jos ruošiamos parodos. Atkakliomis pastangomis pasiekė, kad jis yra laikomas vienu iš geriausių Australijos grafikų. „Jo kūriniai vietos, be Sydnejaus, ir kituose Australijos centruose ir užsieniuose“, — rašo „Mūsų pastogė“. Kūryboje jo nedo-mina žmonės. Jis ieško gyvybės gamtoje. Paskutiniu metu jis ypatingai nukrypo prie abstraktinės tapybos.

● A. a. prof. dr. Kazio Pakšto nekrologas tilpo laikraštyje „Christian Democratic Review“ — centro Europos (Paris — London — New York) krikščionių demokratų unijos organe. Tiksliai aprašyta velionio biografija ir jo veikla, kaip mokslininko ir didelio masto visuomeninko.

Norvegijos laikraščiai, sužinoję iš Suomijos spaudos apie prof. K. Pakšto mirtį, taigai įdėjo velionio nekrologą. Dienraštyje „Norges Handels og Sifarts Tidende“, Oslo (1960. XI. 8 d.), Lietuvos garbės gen. konsulas Norvegijai H. M. Hansen savo straipsnyje „Pabaltės visuomenininkų eilė susimazina“ plačiai aprašo profesoriaus veiklą savo tėvynės gerovei.

Dienraštis „Aftenposten“, Oslo (1960. XI. 8 d.), taip pat paskelbė prof. K. Pakšto biografiją ir jo veiklos aprašymą.

● Doma Veličkos paruošta „Lietuvių literatūra“, antra dalis, su chrestomatiniu priedu, skirta šeštai klasei, jau spausdinama „Draugo“ spaustuvelyje. Prie knygų bus ir literatūrinis žemėlapis. Veikalas gausiai iliustruotas. Tikimasi, kad knygų rinkoje pasirodys vasario mėnesį. Ši antroji dalis apima nuo pradžių rašytinės literatūros iki spaudos laisvės atgavimo. Leidžia Chicago Aukšt. Lituanistikos Mokykla, 5620 S. Claremont, Chicago 36, Ill.

„Lietuvių literatūros“ pirmą dalis spausdinama Morkūno spaustuvelyje. Šis leidinys apims trautsaką.

● Vytautas Saulius, lituanistas ir buvęs gimnazijos mokytojas, dabar Litho Art Studio savininkas Chicagoje, pereinantis metais apsiėmęs periodiškai leisti Lietuvių Bibliografijos Tarnybos periodinį leidinį „Knygų Lentyną“, savo pažadą ištesėjo, išleidamas keturių numerius, kiekvieną po 24 puslapius. Du paskutiniai numeriai, apimantieji paskutinių mėnesių bibliografiją, yra spausdinami ir netrukus pasiekės skaitytojus. Tenka labai teigiamai vertinti šį lietuvių, kad jis, palyginti, iš nedidelės savo imonės pajamų, paskyrė per metus kelius šimtus dolerių. Tas pats V. Saulius sutiko ir 1961 metais finansuoti „Knygų Lentynos“ leidimą, ir toliau redaguojant mūsų bibliografui Aleksandrui Ružancovui (1132 North Walnut Street, Danville, Ill.) ir Broniui Kvikiui Chicagoje. Iš negausios prumeratos apmokamos smulkios leidimo bei ekspedicijos išlaidos.

Pažymėtina, kad KL siuntinėjama nemokamai viso laisvojo ir pavergtjo pasaulio didesnioms bibliotekoms, iš kurių LBT gauna daug malonių užuominų apie lietuviškų knygų ir periodikos leidimą laisvajame pasaulyje. Eilė lietuvių kultūrininkų pereinantis metais parėmė šią akciją, užmokėdami po vieną kitą ar net keletą prenumeratų, skirtų pasaulinėms bibliotekoms. Būtų gerai, kad ir šiais metais atstirautų gerasirdžių aukotojų (metinė prenumerata \$2.50), kurie KL užsisakytų jeigu ne sau, tai bent užsakytų kuriai nors bibliotekai, kad ten išliktų amžiams žinios apie lietuvių spaudos darbus tremtyje bei emigracijoje.

● 20 metų, kaip savo tarpe neturime Mykolo Linkevičiaus, švelnios sielos poeto, mirusio 1941 m. sausio 12 d. Mirė eidamas 32 metus Kaune. Kileš nuo Šiluvos, mokėsi Kauno Kunigų Seminarijoje, literatūros studijas ėjo Vyt. Didžiojo Universitete, buvo narys Šatrijos Meno Draugijos. Mokytojavo Kretingos Pranciškonių Gimnazijoje. Susirgęs džiūva, mirė A. Panemunės sanatorijoje. Iš spaudos išėjo jo du poezijos rinkiniai: „Žydrinių atspindžiuose“ (1929 m.) ir „Ateina Dievas“ (1936 m.). Taigpi jo kūrybos yra Septynių almanachų ir žemaičių antologijoje. Jo poezija ir literatūrinis straipsnis spausdino „Ateitis“, „N. Romuva“, „Akademikas“, „Jau-noji Karta“. Jo dažnesnės temos — tėviškos skurdas, gimtųjų laukų ilgesys, religinės mintys. Buvo daugiau pamėgęs graudų, elegišką toną. Dalis jo kūrinių liko rankraščiuose.

● Leidinys paminėti 75 m. LRKSA sukaktį. Iš spaudos išleista suglausta Liet. R. Kat. Susivienijimo Amerikoje istorija anglų kalba. Tekstą paruošė V. T. Kvetkas. Leidinys pavadintas: „A Brief Resume of the History of the Lithuanian R. Catholic Alliance of America and People of Lithuanian Ancestry 1886—1961“. Prime-nama Lietuvos praeitis, pirmieji lietuviai JAV, pirmosios lietuvių bendruomenės šiame krašte, LRKSA įsikūrimas, kultūrinė veikla, pastangos Lietuvos nepriklausomybės siekiant, politinė veikla, apraudo. Leidinys turi 15 pusl.

● Juozas Slitka ir V. Koral-kičiūtė Brazilijoje baigė medicinos fakultetą ir gaus medicinos gydytojų diplomus; Vytautas Juozas Bendžius baigė medicinos fakultetą odontologijos mokslus.

KIPRO PETRAUSKO 75 METŲ SUKAKTIS

STASYS SANTVARAS, Boston, Mass.

Nepr. Lietuvoj Kipras Petruskas buvo tas vardas, kurį dauguma lietuvių minėjo su pasididžiumu ir pagarba. Tik viena jo padainuota operos arija ar daina mūsų širdyse kėlė džiaugsmą ir pasigėrėjimą. Tada beveik nieka nneklilo abejonių dėl Kipro talento ir jo dvasios vertybių. Jis buvo mylimas ir net lepinamas, kaip vienas pačių geriausių šeimos vaikų.

Tiesa, jau ir tada jis kam užkliūdavo. Kaune kurį laiką gana plačiai buvo kalbama, kad Kipras yra smarkus gėrikas. Iš tikro, jis buvo didelis sporto, žūklės ir medžioklių mėgėjas, geroj draugijoj nuo taurelės neatsisakydavo, bet aplamai laikėsi drausmingai, nes jau tokia prasta jo profesija išgerimo po būdžio linksmybėms. Pvz. mažai kas žino, kad visą spektaklio dieną Kipras ne tik nieko negerdavo (išskyrus vieną puoduką kavos), bet ir nieko nevalgydavo. Vienu žodžiu, kai niekas jo girtu valiojantis nepamatė, tai tos apkalbos ir mirė pačių liežuvių lūpos...

Tačiau buvo ir rimtesnių kaltinimų Kiprui. Girdi, ko jis visą laiką sėdi Kaune, ko jis nevažiuoja į užsienius lūrų skinti. Išmintingi ir viską žinant žmonės tuoj išaiškino, kad Kipras negali į užsienius su savo dainavimu išvažiuoti, nes jis svetimų kalbų nemoka. Žinoma, ne vienas ta Kipro nelaimė patikėjo ir gal net buvo pasiryžęs kuo nors jam padėti. Tik, kai Milano Teatras alla Scala mūsų Kiprą pakvietė italiskai dainuoti N. Rimsio - Korsakovo "Kitežo" Kuterma, ir Kipras tą su dideliu pasitenkinimu atliko, sugrįžo ir tu apkalbų pagrindu...

Kai tuos dalykus prisiminiau, kai, pagaliau, pakako laiko ir "senovės žemaičių ir lietuvių būdų" įsižiūrėti, tikrai nesmaugu ir neįmanoma darosi tokias dalykus minėti. Ak, regis, tokia jau mūsų prigimtis, kad nepajėgiam nepakelti rankos prieš tą, kurio galva prasikala pro girios medžių viršūnes...

Okupacijai Lietuvą prisilėgus

Rusiškajam bolševizmui Lietuvą prisilėgus, Kipras Petruskas mūsų tarpe pasidarė kontroversinė figūra. Šiandien daug dažniau apie jį išgirsti rūstų ir smerkiantį žodį, negu pagyrą. Jį vadinam prisitaikieliu, mėgėju gerai gyventi (norėčiau paklausti, o kas mėgstą blogai ir skurdžiai gyventi?) ir net savo tautos išdaviku. Pažindami okupanto būdą, kėslus ir veikimo metodus, vargu turėtumėm ir tokia rūstybė grįsti. Sunku patikėti, kad taip greit galėjom pamiršti, kokiom teroro priemonėm bolševikai kinkė į savo vežimą mūsų mokslo ir meno žmones. Pagaliau, argi lietuvių tauta per tą siaubingą okupacijos dešimtmetį turėjo per mažai aukų? Ar ji nepadarė nuostabių heroizmo (štai, ir Vinco Krėvės atsisakymas dalyvauti bolševikų vyriausybėje, ar nebuvo drąsus šarūno žygis? Ar per mažai Sibire ir pačioj Lietuvoj kapų, kurie jau dabar turėtų būti vadinami milžinapiais? Abejoju, kad mums būtų nors truputį lengviau, jeigu ir Kipras Petruskas nūdien jau gulėtų po žeme. Tuo labiau, kad mes neturim jokių galimybių paskalom ir apkalbom apie jį patikrinti. Neseniai mus buvo pasiekę gandai, kad Kipras kenkia ir trukdo iš Sibiro grįžusiam Ant. Kučingui, bet netrukus atėjo žinia, kad juodu, kaip seniau, yra geri yra geri draugai ir net kartu važiuoja medžioti...

Kiprą iš arčiau pažinus

Man buvo lemta iš arti Kiprą Petruską pažinti, todėl aš stengsiuosi duoti trumpą, bet, kiek galima, objektyvesnę jo biografiją. Tą rašinį paskaitę skaitytojai patys galės Kiprą

pasmerkti ar išteisinti. Aišku, mano įvadiniai žodžiai jau pasakė — būčiau skaudžiai apsiuylęs, jei išgirstiau šauksmus: Nukryžiuoti Kiprą!..

Kipras Petruskas gimė 1885 m. lapkričio 10 d. Ceikiniėje, Švenčionių apskr. Jo tėvas Jonas Petruskas, kilęs iš Seduvos, buvo nepaprastų gabumų vyras: raizytojas, muzikos instrumentų meistras (taipgi ir stalius), vargonininkas, geras tenoras. Būdamas susipratęs lietuvis, 1863 m. sukilimo dalyvis, vėliau liet. raštų skaitytojas ir platintojas, dėl savo veiklos, slėpdamasis nuo rusų persekiojimų, iš gimtosios Seduvos pasitraukė į Švenčionių apskr., vargoninkavo įvairiose parapijose, uoliai dalyvavo atbūdančio Lietuvos visuomeninės ir kultūrinės veiklos. Kipro motina Juozapata Rastenytė, švenčioniškė, iš Ungatavės km., bažnytinio choro giesmininkė, stiprius sveikatos moteris. Tėvai sūnams Mikui ir Kiprui įkvėpė savo tautos meilę, pakreipė juos į muzikos kelią.

Kipras iš pat mažens pasižymėjo dideliais muzikiniais gabumais. Pirmasis jo muzikos mokytojas buvo tėvas, o ant-rasis vyr. brolis Mikas. Lietuviškai skaityti ir rašyti Kipras mokėsi pas kaimo "daraktorę". Broliai Mikui vargoninkaujant Obeliuose, Kipras ten lankė pradžios mokyklą, mokėsi vargoninkavimo meno ir giedojimo bažnyčios chore. Gervėčiuose pirmą kartą Kiprui teko dalyvauti lietuviškame vaidinime, dainuoti liet. dainas ir orkestruoti būgną. Kai brolis Mikas išvyko Petrapilio konservatorijon, Kipras liko jo vietoj Gervėčių parapijos vargonininku. 1900—1904 m. laikotarpyje jis dar vargoninkavo Labanore, Onuškėje ir Dusmenyse.

Kipras Petruskas Liet. Operos scenoje, "Otelo" pastatyme.

Dusmenų klebonas kun. Šlomas jaunajam Kiprui turėjo geros įtakos — jis pradėjo rimčiau gilintis į muziką, pradėjo daugiau mokytis ir lavintis. Tą gerąją klebono įtaką pagilino Petrapilio konservatorijos studentas Mikas, jaunesniajam broliui parodęs Vilnių, Vilniaus teatrą, operų ir operėlių vaidinimus, cirka.

Tuo tarpu atriedėjo 1905 m. neramumai. Kipro širdy pabudo tėvo maištininko polinkiai — jis įsijungė į sukilimą prieš valdžią, ryžtingai platino Vilniaus Didžiojo Seimo nutarimus. Rusų žandarų pagautas, už tą patriotinę veiklą pusę metų sėdėjo Trakų kalėjime. Paleistas iš kalėjimo, Kipras apsigyveno Vilniuje, kuriame jau darbavosi brolis Mikas. 1906 m. yra lemtingi Kipro gyvenime. Jis įsijungia į Miko muzikinę veiklą, rūpinasi Miko operos "Birutės" pastatymu bei dargais, pasirodžia ir dainuoja "Birutės" brolio vaidmenį. Birutės vaidinimas įvyko Vilniuje 1906. XI. 6. Tai buvo pirmieji nedrąsūs žingsniai operinės scenoj, dainininko kelian-pasukę jo visą gyvenimą. "Birutėi" susilaukus nemažai pasisekimo Vilniaus liet. tarpe, Kipro talentą buvo atkreipęs daugelio dėmesys. Vilniečiai Donatas Malinauskas, kun. Vla-

das Mironas ir Ant. Smetona "Vilniaus Žiniose" paskelbė atsisaukimą "Šelpkime talentus". Netrukus buvo surinkta pakankama suma pinigų, ir Kipras Petruskas išvyko į Petrapilį. Imperatoriškoje Konservatorijoje

1907 m. sausio mėn. Kipras atvyko Rusijos carų sostinėn ir tuoj prisistatė Imperatoriškosios Konservatorijos prof. Gabeliui, brolio Miko mokytojui ir prieteliui. Jį egzaminavo prof. Gabelis ir pats konservatorijos direktorius, žinomas rusų komp. Glazunovas. Kipras egzaminus išlaikė, Imperatoriškoj Konservatorijon buvo priimtas. Visu uolumu jis kibo į darbą, studijavo muziką ir dainavimą, įsigijo bendro lavinimosi cenzą. Netrukus jis buvo perkeltas į konservatorijos aukštąjį skyrį.

Kipras Petruskas, kaip dainininkas, pradėjo kilti nepaprastai greitai. Jau 1907—08 m. mokslo metais viešame konservatorijos mokinių vaidinime jis dainavo nedidelį Triskės vaidmenį Caikovskio op. "Eug. Oneginas". Greit po to dirigentas prof. Zilotti pakvietė jį dalyvauti simfonijos koncertuose, kurie buvo rengiami Marijos Teatre. Grafas Šeremetevs pradėjo Kiprą kvieiti į savo rengiamus koncertus. Konservatorijos studentui už koncertą buvo mokama 50—120 rublių. Tie honorarai labai pagerino Kipro medžiaginę būklę, jis galėjo visu atsidėjimu pasisvesti studijoms. Kitas jo pajamų šaltinis, tai Maskvos Dailės Teatro gastrolės Petrapily. Tuose vaidinimuose jis dalyvaudavo kaip statistas ar mažo vaidmens atlikėjas, bet gabiame ir imliam Kiprui jie padarė nemažą įtakos, padėjo įsitraukti ir įsigilinti į vaidybos meną.

Lietuvių koncertuose

Kad tik kviečiama, Kipras dalyvaudavo ir liet. rengiamuose koncertuose Petrapily. Berods, nebuvo metų, kad Kipras Petruskas, kai gyveno Petrapily, nedalyvautų bent dviejuose trijuose lietuvių parengimuose. 1908 m. pavasarį jis jau dainavo net trijuose viešuose konservatorijos spektakliuose: Fentona "Linksmosiose Vindzoro kumutėse", Levką "Gegužės naktį" ir Čigoną "Čigonuose".

Tu pat metų rudenį Imp. Konservatorijos vadovybė jau patikėjo Kiprui Gounod "Faustą". Šiame atsakingame vaidmenyje pasirodžiusis dainininkas palankiai sutiko Petrapilio muzikos kritikai, išskeldami jo balso žavumą ir muzikalumą. 1909 m. pavasarį Kipras su tokia pat pasisekimu, kaip Faustą, konservatorijos rengiamame vaidinime atliko Romeo vaidmenį Gounod op. "Romeo ir Julijs". Šį kartą jį savo dėmesį atkreipė ir imperatoriškų teatrų direktorius Telekovskis, kviesdamas jį atvykti į Marijos Teatrą balsui išmėginti. Bet Kipras tuo kvietimu nepasinaudojo, nes buvo susitaręs su komp. St. Šimkum koncertuoti Seinuose, Kaune ir Rygoj. Iš tų gastrolių grįžusiam Kiprui, Telekovskis debiutą paskyrė 1910 m. gaviensio penktoj savaitėj. Tame debiute jis dainavo pagrindinius tenoro vaidmenis Thomas op. "Mignon", Gounod "Fauste" ir "Romeo ir Julijs".

Nors buvo labai palankiai įvertintas, bet po šio debiuto Kipras į Marijos teatrą dar nebuvo priimtas. Jis toliau studijavo ir 1911 m. vėl dalyvavo Imp. Konservatorijos viešame vaidinime, "Caro nuotakoj" atlikdamas Jono Žiaudžio vaidmenį. Po šio spektaklio Telekovskis tarė, kad jis bus priimtas į paties imperatoriaus globojamą Marijos Teatrą. 1911 m. Kipras baigė Petrapilio Imp. Konservatoriją, debiutui buvo

Kipras Petruskas

išsiųstas į Maskvos Didįjį Teatrą, kur tu pat metų gaviensio penktosios savaitės trečiadienį padainavo jau ne kartą dainuotą Romeo vaidmenį. Debiutas buvo tikrai sėkmingas, žiūrovų ir kritikų labai šiltai ir teisingai įvertintas. Specialiai Maskvon atvykęs Telekovskis jį pasveikino ir pasiūlė vieniems metams pasirašyti sutartį, siūlydamas 100 rublių mėnesinio atlyginimo. Taip greitai kildamas, Kipras tapo Marijos Teatro solistu. 1911. V. 1 jis pasirašė sutartį gavo 300 rublių avanso, nusipirko geresnius drabužius ir išvažiavo atostogų į Lietuvą.

Al. Kutkaus atsiminimuose

Būdingai apie to meto Kiprą kalba Al. Kutkas savo atsiminimuose Dainininko dalyj: "Visiems yra suprantama, kad jaunam dainininkui būna sunkūs, ypač pirmieji žingsniai. Ką bekalbėti apie tokį teatrą, kaip Marijos, kur pirmųjų tenorų buvo apie 10! Kipras greitai suprato, kad trėkas nesiskubins jo kvieisti rašyti rolių mokyti, nes per daug tos pačios rūšies balsų, bet pasižymėdamas retu muzikalumu, dėl visą ko, jis ėmėsi kiek galima daugiau rolių išmokyti. Tas jam šimteriopai apsimokėjo, nes neretai pasitaikydavo, kad paskirtasis spektakliui tenoras imdavo ir susirgdavo. Tokiomis progomis mūsų Kipras būdavo ir prastaria, kad, girdi, jis tą rolę galėtų be repetacijos padainuoti. Direkcija patenkinta, kad tvarka lieka nepažeista, o Kipras gauna progos savo repertuarą praplėsti ir sceniškai pasitobulinti. Teatro vadovybė ėmė jį labiau vertinti".

Draugystė su Šaliapinu

Pacituoti Al. Kutkaus žodžiai rodo, kad savo teatrinės karjeros pradžioj (taip pat ir visą laiką, kol dirbo scenoj) Kipras pasižymėjo nepaprastu darbštumu ir tikrai rimta pažiūra į dainininko pašaukimą. Jo pirmasis pasirodymas Marijos Teatre įvyko 1911. IX. 24, jis dainavo ir vaidino G. Verdi "Rigoletto" Hercogo vaidmenį. Nežiūrint patirtos baimės, nežiūrint nesėkmės su grimu, nes priklijuoti ūsai pradėjo kristi ir vaidinimo metu juos teko pašalinti, vokalinis ir vaidybinis atžvilgiu debiutas pasisekė, Kipras Marijos Teatre įsitvirtino. Ten jis dirbo ištisus dešimt metų, pasirodė visoj eilėj pirmųjų tenoro vaidmenų, kilo meniniuose laimėjimuose. Pradėjęs dirbti su 100 rublių mėnesine alga, 1917 m. pradžioj jisai jau gaudavo 2400 aukso rublių metams. Caro teatrų direktorius Telekovskis kartą šitaip Kiprą įvertino: "Tamsta darai tokią pažangą, kad aš nesuspėju ir atlyginimo atitinkamai kelti". Iš tikro, Kipras augo žiūrovų ir teatro kritikos akyse. Jo menu ypač įvairios Petrapilio aristokratiniai sluoksniai ir akademinė jaunomenė. Kiekvieną jo pasirodymą Marijos Teatro scenoj lydėdavo audringos ovacijos. 1913 m. pirmą kartą jis vaidino su pasaulinio garso dainininku F. Šaliapinu G. Rossini "Sevilijos kirpėją". F. Šaliapinas Kipro

talentą pastebėjo, netrukus jį pamilo, juodu susibičiuliavo ir išliko geri draugai iki didžiojo rusų boso mirties. Kaip savo gerus ir nusipelnčius mokytojus, Kipras minėdavo prof. Gabelį, akademiką dail. Koroviną, rež. prof. Palečeką, rež. Melnikovą, dirigentus Albertą Crates, Emilį Cooperį ir kt.

Kaip dainininkas ir aktorius, Kipras subrendo ir išaugo carinės Rusijos teatruose. Jis dainavo pirmuosius tenoro vaidmenis ne tik Petrapilio Marijos Teatre, bet dar Maskvos Didžiam, Karšo, Michailovskio, Liaudies Namų ir kt. teatruose. Jo vardas buvo minimas greta geriausių to meto Rusijos dainininkų. Ir būdamas garsus dainininkas, Kipras niekad neatsisakydavo dalyvauti Petrapilio fet. parengimuose. Pvz. 1917 m. jis dalyvavo lietuvių statmoj Ponchielli op. "Lietuviai" (I Lituanai).

Kauno operoje

1917 m. Rusioj kilus revoliucijai, Kipras tuoj norėjo grįžti į Lietuvą, bet revoliucinė valdžia, kaip įkaitą, jį paliko Petrapily. Į Lietuvą jis grįžo tik 1920 m. pradžioj, taigi 34 m. vyras, pačiame savo karjeros žydėjime. Čia netrukus jis įstojo savanoriu Lietuvos kariuomenės ir kurį laiką su komp. St. Šimkum, baritonu Ant. Sodeika ir poetu K. Binkiu lankė kariuomenės dalinius, rengdami koncertus. Lietuvių Meno Kūrėjų D-jai pradėjus organizuoti "dramos ir operos vaidyklą", netrukus ir Kipras į tą darbą įsijungė. Kaip pirmasis statytinas operos veiklas buvo pasirinkta G. Verdi "Traviata", kuri, F. Kiršos ir B. Sruogos išvesta į liet. kalbą, pirmą kartą Kaune suskambėjo 1920. XII. 31. Kipras Petruskas ne tik dainavo Alfredą, bet rūpinosi ir "Traviatos" scenariu apipavidalinimu. Pradėjęs dirbti savo krašto operos teatre, nemaža prisidėjęs prie jo įsteigimo ir meninio kilimo, Kipras visas jėgas atidavė tam teatru tik retkarčiais išvykdamas gastrolių į užsienį. Pasiekęs operinio meno aukštumų, Kipras galėjo darbo gauti ir svetur, bet jis laikė savo pareigą dirbti Lietuvoj, ir tas jo ryžtas laikytinas tikrai kilniu ir patringumu.

Lietuvos Valst. Operos Teatrui Kipro Petrusko nuopelnai yra milžiniški. Nors tiesiogiai į teatro administravimą jis neįsikišo, bet jo pavyzdys ir įtaka ugdat solistų šeimą, keliant operos meninį lygį yra didelė ir neabejotina. Tik dėka

to, kad teatras turėjo Kiprą, buvo galima pastatyti tokius sunkius veikalus, kaip G. Verdi "Aida" ir "Otello", R. Wagnerio "Lohengrinas" ir "Tannhauseris", Ch. Gounod "Faustas", "Romeo ir Julijs", Bizet "Carmen", Halevy "Zydė", Giordano "Andrius Chenier", Meyerbeerio "Hugenotai", Rimsio - Korsakovo "Kitežas", De-libo "Lakmė", J. Karnavičiaus "Gražina", Caikovskio "Pikų dama", Leoncavallo "Pajacai" ir kt. Ne tik čia minėtose operose, bet ir daugely kitų Kipro Petrusko genijus spindėdavo dainavime ir vaidyboj. Ypač pažymėtini jo sukurti vaidmenys yra šie: Gounod Romeo ir Faustas, G. Verdi "Traviatos" Alfredas, "Aidos" Radamė ir Otello, Leoncavallo "Pajacy" Canio, Wagnerio Lohengrinas, Bizet op. "Carmen" Don Jose, Halevy "Zydės" Eleazaras, Rimsio - Korsakovo "Kitežo" Griška Kuterma, Caikovskio "Pikų damos" Germanas, J. Karnavičiaus "Gražinos" Liutavarsas, Massenet Manon Des Grieux ir Verteris. Ne visus vaidmenis jis lygiai moko, bet į visus įdėdavo visą savo kūrybinį pajėgumą.

Gastrolės užsieny

Gastrolių Kipras nuolat vykdavo į Rygą, rečiau į Talliną ir Helsinkį. Koncertavo Švedijoje ir Vokietijoje. Aštuonių sa-

valčių gastrolėms buvo išvykęs į Argentą, kur Collon Teatre, diriguojant Em. Cooperiui, dainavo daugiausia rusų operas. Svarbiausia jo išvyka buvo 1937—38 sezone į garsųjį Milano Teatrą alla Scala, kur jis dainavo ir vaidino Rimsio - Korsakovo "Kitežo" vaidybinio požiūriu ypač sunkų vaidmenį Grišką Kuterma. Ta opera retai teatru statoma daugiaus, todėl, kad neatsiranda tenorų kurie pajėgtų Kutermos vaidmenį įveikti. Tas vaidmuo sunkus vokališkai, dar sunkesnis vaidybinio požiūriu. Jei Milano Scala kitur Kitežui tenoro nerado, tai, matyt, Kipras tuo metu buvo vienas toks Europoj. Iš visų gastrolių Kipras Petruskas parsiveždavo puikius muzikos kritikų atsiliepimus. Tokius jis parsivežė ir iš Milano, kur buvo ypač aukštai vertinamas jo vaidybinis talentas.

(Nuok. 1 ir 4 psl.)

BENDRAS APDRAUDIMAS
Automobilių, įmoninėse buvusių, gaisro, gyvybės, bendras atsakomybės (Liability) ir kt.
E. A. KLINE
175 West Jackson Blvd.,
CHICAGO 4, ILL.
Webster 9-4380
Namu tel. Linden 4-6104

INVENTORINIS IŠPARDAVIMAS!

INVENTORINIAME IŠPARDAVIME PIRKSITE VISAS MEDŽIAGAS LABAI PIGIAI. PASINAUDOKITE ŠIA RETA PROGA!

Stein Textile bendrovė yra pirmoji, kuri parūpino vilninių, šilko, nylos, taffeta, aksomo ir kitų medžiagų siuntinui artimiesiems Lietuva ir toliau Sibira — už žemės kalnas! Gavome specialų medžiagų paltams kaip vyrų, taip ir moterų: Veliūro, činčilos ir "needlepoint", kuriuos dar galima susipėti pasiūsti artimiesiems Lietuvon.

STEIN TEXTILE CO.

616 West Roosevelt Road, Chicago 7, Ill.
TELEFONAS — HARRISON 7-3737

Mūsų naujas adresas yra tik blokas į rytus ant Roosevelt Rd. nuo mūsų ankščiau buvusių patalpų.
Automobilius galite pastatyti nemokamai už kampo ant Jefferson St. — SHERNIN aikštėje.

DRAUGO Dailiojo Žodžio KONCERTAS

IR 10-JO ROMANO PREMIJOS ĮTEIKIMAS

įvyks

1961 m. vasario 5 dieną, sekmadienį, 3.00 valandą

MARIJOS AUKŠTESNIOSIOS MOKYKLOS SALĖJE
6700 South California Avenue

PROGRAMĄ IŠPILDYS:

Solistai DANA STANKAITYTĖ ir JONAS VAZNELIS;
solistės ELENA BLANDYTĖ, ONUTĖ BLANDYTĖ ir VITA VALIKONYTĖ
Solistams akompanuos muz. ALEKSANDRAS KUČIONAS.

Draugo dešimtojo romano premiją laimėjusiam autoriui bus įteikta tūkstantinė, kurią šiemet skiria mecenatai

MORRIS B. SACHS ir BOLAS W. PALUTSIS.

Dalyvavimas šioje šventėje yra mūsų literatūrinio ir kultūrinio gyvenimo rėmimas ir pačių dalyvių meninis atsispaivavimas.

Pavergtoje Lietuvoje

Gimimai dar nėra pasiekę laisvės meto lygio

SIMAS MIGLINAS, Vokietija

Okupuotos Lietuvos komunistinėje spaudoje mėgstama operuoti skaičiais, vaizduojant pramonės gamybą bei vadinamojo socialistinio (kolchozinio) žemės ūkio našumą.

Tik vienoje srityje toji spauda gana šykšti skaičių atžvilgiu, būtent, vaizduojant Lietuvos gyventojų natūralų judėjimą (gimimus, mirtingumą ir prieauglį).

Ligi 1950 metų komunistinė Lietuvos spauda, o taip pat Vilniuje veikianti statistikos žinyba, nė vienu atveju nepateikė skaičių, liečiančių Lietuvos gyventojų prieauglį bolševikmečiu. Matomai 1945–1950 metais buvo patys neigiamiausi komunistinei propagandai gyventojų prieauglio požįriui, dėl to ir buvo apsispręsta susilaikyti nuo jų skelbimo.

Minėtoji statistikos žinyba tik pastaraisiais metais tepateikė antrojo sovietinės okupacijos dešimtmečio kelerių metų Lietuvos gyventojų judėjimo gimimų, mirtingumo ir prieauglio požįriui.

Vaizdo ryškumui žvilgtertina į nepriklausomos Lietuvos laikotarpio gyventojų judėjimo duomenis, pagreičiui pateikiant bolševikinius skaičius.

Gimimai, mirtingumas ir gyventojų natūralus prieauglis 1,000-čiai žmonių Lietuvos nepriklausomybės metais.

Metai	gimusių	mirusių	prieauglis
1920	22,7	21,2	1,5
1921	24,6	15,2	9,4
1922	27,3	17,7	9,6
1923	28,4	15,1	13,3
1924	29,4	16,3	13,1
1925	28,9	16,9	12,0
1926	28,5	15,4	13,1
1927	29,4	17,3	12,1
1928	28,8	15,6	13,2
1929	27,2	17,1	10,1
1930	27,4	15,9	11,5
1931	26,8	15,8	11,0
1932	27,3	15,3	12,0
1933	25,7	13,5	12,1
1934	24,8	14,6	10,2
1935	23,4	14,0	9,4
1936	24,2	13,4	10,8
1937	22,3	13,2	9,1
1940	23,1	12,6	10,5
Vidurkis:	26,3	15,5	10,7

Gimimai, mirtingumas ir prieauglis 1,000-čiai gyventojų bolševikmečiu.

Metai	gimusių	mirusių	prieauglis
1950	23,5	11,9	11,6
1951	22,5	11,4	11,1
1952	21,7	10,7	11,0
1953	20,0	10,3	9,7
1954	20,6	9,7	10,9
1955	20,9	9,1	11,8
1956	20,1	8,2	11,9
Vidurkis:	21,3	10,1	11,1

Komunistinė spauda, kuriuo nors atveju paliesdama gyventojų prieauglio klausimą, ypač užakcentuoja mirimų skaičiaus mažėjimą, kad šituo būdu nukreiptų dėmesį nuo gimimų sumažėjimo.

Tačiau mirtingumas ir Lietuvos nepriklausomybės laikotarpio buvo mažesnis. Jei, remdamiesi bolševikinių duomenų septynmečiu, žvilgtersime septynmečiais į mirimus nepriklausomybės laikotarpį, tai pastebėsime mirtingumo mažėjimą visu ryškumu. 1920–1926 metų mirtingumo vidurkis tūkstančiui gyventojų buvo 16,8, ši sekančiais 7 metais (1927–1933) metinis mirtingumas buvo 15,7, kai tuo tarpu 1934–1940 metų laikotarpį metinio mirtingumo 1,000-čiai gyventojų vidurkis buvo nukritęs ligi 13,5.

Kas metai miršta apie 5660 mažiau

Jei net ir už gryną pinigą imant Lietuvos gyventojų judėjimo bolševikinės statistikos valdybos pateiktus duomenis, tai jie rodo, kad pastaraisiais metais gimimų sumažėjimo vidurkis yra 4,4 žemesnis už Lietuvos nepriklausomybės meto gimimų vidurkį. Dėlto gimimų

skaičius, išeinant iš dabartinio gyventojų skaičiaus, kiekvienais metais yra apie 5,660 žemesnis, negu kad nepriklausomybės laikotarpio dabartinio gyventojų skaičiaus apimtyje buvo gimimų (vadovaujantis tuometiniu gimimų vidurkiu).

Dėl sovietinių duomenų patikimumo

Taip kyla abejonių dėl bolševikinės statistikos valdybos pateiktųjų Lietuvos gyventojų natūralaus judėjimo duomenų tikslingumo. Šitas abejones kelia pavergtosios Lietuvos švietimo ministerio iš Kremliaus malonės, M. Gedvilio, 1957/1958 mokslo metų pradžioje pateiktai informacija apie 50,000 mokyklinio amžiaus vaikų pirmą kartą peržengimą mokyklos slenkstį. Kadangi į mokyklas vaikai ateina sulaukę 7-rių metų amžiaus, tenka laikyti, kad nurodytais mokslo metais į mokyklų pirmuosius skyrius atėjo gimę 1950 metų rudenį ir 1951 metų pirmąsiais aštuoniais mėnesiais, tai yra ligi tų (1951) rugsėjo. Kadangi tam tikras vaikų skaičius iigi mokyklos amžiaus miršta (šia pačia proga pažymėtina, kad pavergtosios Lietuvos komunistinėje spaudoje nuolat užsimenama apie vaikų mirtingumo mažėjimą, tačiau vengiama pateikti to sumažėjimo nuosimtis. SM), tad, atsižvelgiant į 1950 metų pabaigos ir 1951 metų pirmųjų aštuonių mėnesių gimimų apytikrį skaičių, kelia labai rimtų abejonių, kad 1957/1958 metais galėjo į mokyklas ateiti 50,000 siekias naujų mokinių skaičius.

Šių mokslo metų pradžioje į mokyklų pirmuosius skyrius Lietuvoje privalėjo ateiti vaikai, gimusieji 1953 metais. Vadovaujantis nurodytu gimimų skaičiumi, ir imant dėmesin vaikų mirtingumą, mokyklinio amžiaus vaikų skaičius šių mokslo metų pradžioje vargu bau galėjo siekti 45,000.

Lietuvos nepriklausomybės laikotarpi iš tokio pat gyventojų skaičiaus, koks yra nūdienė Lietuvoje, mokyklų slenkstį būtų peržengę apie 55,000 vaikų.

PETRAUSKAS

(Atkelta iš 3 pusl.)

Visuomenėje

Nepriklausomoj Lietuvoj Kipras Petrauskas reiškėsi ir visuomeninėj veikloj. Jis buvo didelis sporto mėgėjas, nuolatinis futbolo ir kt. sportinių rungtynių lankytojas, priklausė Liet. Žūklės ir Medžioklės D-jaui, buvo aistringas žvejas ir medžiotojas. Kurį laiką buvo LFLS-gos centro valdybos narys ir tos organizacijos rėmėjas. 1927 m. jis dalyvavo Lietuvos Aero Klubu steigime. Visą laiką Lietuvos Auto Klubu narys, auto sporto mėgėjas, šachmatininkas ir biljardininkas. Sausimo rungtynėse Kipras buvo laimėjęs Pabaltijo čempiono titulą. Jis mėgo jaunimą ir rėmė kai kurias studentų korporacijas. 1926 m., kaip savanoris, Kipras gavo žemės sklypą Dzūkijoje, kurį pavadinė Petrauskų kaimu. 1936. XII. 22, švenčiant jo sceninio darbo 25 m. sukaktį, liet. visuomenė jam padovanojo Raimūnų dv., Telšių vl., 1941 m. pagarsėjusį rusų bolševikų kariuomenės žiaurumais. Anais pat 1936 m. jis buvo apdovanotas LDK Gedimino I-jo laipsnio ordinu.

Traginga senatvė

1940 m. Sovietų Sąjungai okupavus Lietuvą, Kipras Petrauskas stengėsi išlikti ištikimas operos menui, bet okupantui buvo reikalingas jo vardas

Teodoras Narbutas, Lietuvos istorikas; klišė iš naujai leidžiamo D. Veličkos paruošto liet. liter. vadovėlio.

ir autoritetas, todėl netrukus jis buvo "išrinktas" liaudies seimo deputatu, o vėliau buvo ir visos Sovietų Sąjungos aukščiausiojo sovieto narys. Yra apdovanotas TSRS nusipelnusio meno veikėjo titulu. 1944 m. likęs Lietuvoj, dar keletą metų dainavo Vilniaus operos teatre, o 1955 jau profesoriaus Vilniaus konservatorijoj. Pasakutinių metų gautomis žiniomis iš Lietuvos, Kipras yra beveik netekęs regėjimo. Taigi jo senatvė yra tamsi, liūdna ir traginga.

Talentingiausias mūsų operos dainininkas ir aktorius

Kaip žmogus, Kipras Petrauskas buvo nuširdus, mielas, vašingas, susipratus ir taurus lietuvis patriotas. Okupuotoj Lietuvoj jis yra k laikios prievartos auka, nors visas jo gyvenimas buvo scenos menas. Kipro balsas savo prigimtimi buvo labai plačios skalės lyrinis tenoras, lengvai siekias aukštąjį "do", visuose registruose lygus, skardus ir nepaprastai gražaus tembro. Dainininkui fiziškai subrendus ir stiprėjus, balse atsirado daugiau jėgos, todėl Kipras nesunkiai įveikė ir dramatinio pobūdžio vaidmenis, kaip Radames, Don Jose, Andrius Chenier, Des Grieux, Griška Kuterma, Liutavars ir Otello. Nors Rusijoje mokėsis, jo dainavimo mokykla buvo daugiau itališka, negu rusiška. Kipro muzikos ir dainavimo kultūra gal buvo daugiau prigimties dovana, mokyklą tik sukaupia ir įsamonina. Kaip dainininkas, jis stovį greta ano laiko geriausių tenorų. Kipro vaidyba tolygi jo

dainavimui. Vaidybiniu požiūriu kiekvienas jo sukurtas vaidmuo buvo išbaigtas ir savaimingas Vidinio komplekso apsisėtas "Pikų damo". Germanas ir tragiškasis Otello buvo gyvi ir nepaprastai spalvingi. Ryžtingesnis Radames, dangiškas Lohengrinas, romantiškasis Romeo ir savo aistroje ištikimasis Don Jose žavėjo kūrėbinių rolių ir vaidybinių išgyvenimų tikrumu. "Kitezo" Griška Kuterma, kurį sukūrė Kipras Petrauskas, vargu yra bepaprastai. Jo dainavimas ir vaidyba, jo sukurtasis vaidmuo šiais abiem požiūriais, sudarė vientisą ir darnų kūrinį. Kipras Petrauskas iš tikro buvo pats didžiausias ir talentingiausias liet. operos teatro dainininkas ir aktorius XX amžiaus pirmojo pusėj. Kaip Čiurlionyje, taip ir jame prasiskleidė liet. tautos kūrybinis genijus.

Iš prisikėlančios Lietuvos vargų nebėgo

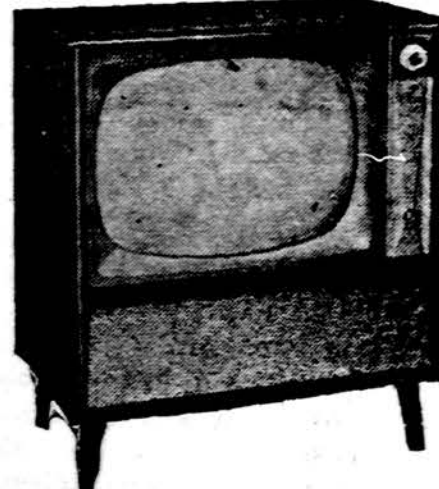
Tai tokia trumpa Kipro Petrausko gyvenimo ir darbų apžvalga. Aišku, kad būdamas pačiame artistiniame pajėgume ir mėgdamas, kaip dabar sakoma, gerai gyventi, jis galėjo atsikuriantį Lietuvą palikti, nemokėdamas svetimų kalbų, galėjo grįžti ton pačion Rusijon ir ten naujiesiems satrapams dainuoti, galėjo net Lietuvos operos teatro likimu visai nesirūpinti. Tačiau Kipras to nepadarė, iš prisikėlančios Lietuvos vargų ir pavojų nebėgo ir, kiek aš turėjau progos jį pažinti, Lietuvą jis mylėjo visa širdimi. Kai pirmą kartą 1940 m. rusai bolševikai mūsų kraštą užgriuvo, Kipras jau buvo gerokai įžengęs į savo amžiaus šešiasdešimtį. Gal žmogaus metai maža tereiškia kitokioms profesijoms, bet dainininkui tenorui kopimas į šešiasdešimtį reiškia tikrą saulėleidį. Iš tikro, likęs Lietuvoj, Kipras jau neilgai dainavo scenoj. Kiek židžio vaidmenis, kaip Radames, Don Jose, Andrius Chenier, Des Grieux, Griška Kuterma, Liutavars ir Otello. Nors Rusijoje mokėsis, jo dainavimo mokykla buvo daugiau itališka, negu rusiška. Kipro muzikos ir dainavimo kultūra gal buvo daugiau prigimties dovana, mokyklą tik sukaupia ir įsamonina. Kaip dainininkas, jis stovį greta ano laiko geriausių tenorų. Kipro vaidyba tolygi jo

dovana savo tautai? Gali daug kas sugrįžti ir pasikeisti (kaip nūgriuvo Peterburgo, taip gali nuvirsti ir Maskvos tironų sostai), bet to, ką Kipras davė Lietuvai ir savam lietuviškam teatrui, jokiom paskalom ir gandaiis niekas negalės iš mūsų kultūros istorijos išbraukti. Tai daug patvaresnės vertybės, negu pagundas ir aistras žmonių širdyse sukėlį aukso gabalai...

TELEVIZIJŲ IŠPARDAVIMAS

KAINOS SUMAZINTOS
DIDELĖ NUOLAIDA UŽ
SENĄ TELEVIIZIJA

Naujausi modeliai RCA,
Zenith, Philco ir kiti

17 colių Portable T. V. ...	\$89.00
21 col. kabinetinė T. V. ...	\$98.00
21 col. Zenith stalinė ...	\$98.00
19 col. Portable T. V. ...	\$138.00
RCA Color-spalv. T. V. ...	\$495
Radijai su laikrodžiu ...	\$19.00
ir aukščiau.	
AM ir FM radijai nuo ...	\$34.00
ir aukščiau.	
Didelis pasirinkimas stalių ir kabinetinių Stereo fonografų nuo ...	\$49.00
Hohner elektriniai vargonėliai	\$99.000

Dėl T. V. sutaisymo skambinkite
CALumet 5-7237

JOS. F. BUDRIK FURNITURE

3241 S. Halsted Street

CALumet 5-7237

Atdara pirmadienį ir ketvirtadienį iki 9 val. vak. Sekmadieniais nuo 11 iki 5 val. po pietų.

Budriko radijo programa iš WHFC stoties, 1450 kil., sekmadieniais nuo 2:15 val. po pietų.

1909

1961

4 1/4%
DIVIDENDAS
MOKAMAS
VISOMS
SANTAUPOMS

NUO 1961 M. SAUSIO 1 DIENOS

Už indėlius įneštus iki sausio 12 d. dividendas bus išmokėtas nuo sausio 1 d.

Standard Federal Savings

AND LOAN ASSOCIATION
OF CHICAGO

4192 ARCHER AVE., CHICAGO 32

(Archer Ave. at Sacramento)
PHONE: Virginia 7-1141

VALANDOS: Kasdien, įskaitant šeštadienį, nuo 9 val. ryto iki 4 val. po pietų. Ketvirtadieniais nuo 9 val. ryto iki 8 val. vak. Trečiadieniais neatidaroma.

DIDŽIULIS ATIDARYMAS

MIDLAND SAVINGS AND LOAN ASSN.

MIDLAND SAVINGS

SAUSIO 3 - 15 DIENOMIS

47-tus savo gyvavimo metų
MIDLAND SAVINGS pradeda naujai
pastatytose moderniose patalpose.
MES Kviečiame visus aplankyti
ir apžiūrėti mūsų naują namą.

Lankytojai gali laimėti atidarymo
prizą - **ZENITH TELEVIIZIJA**.
Kiekvienas atidarys naują taupymo
sąskaitą gaus dar **NEMOKAMAI**
GRAŽŲ ir **PRAKTIŠKĄ TERMOMETRA**

Mes mokame 4 1/2%

Kiekviena sąskaita
ligi \$10,000.-
apdrausta
Federalinėje
Valdžios įstaigoje:
Federal Savings
and Loan Insurance
Corporation

5%

ant visų taupymo
sąskaitų

ant Bonus
sąskaitų

MIDLAND SAVINGS
and Loan Association
4040 ARCHER AVE., CHICAGO 32
Phone: CL 4-4470
August Saldukas Prezidentas

JAU STOVĖ EILĖS

Prie to milijono nuošimčių

BEN. BABRAUSKAS

Mintis sutelkti lietuviškiems reikalams milijoną dolerių nebuvo nauja. Ji buvo iškelta prieš 5 metus įvykusiame Kultūros kongrese, po to spaudoje buvo plečiama ir svarstoma. Idėja, pasirodė, nebuvo užmiršta, tik pats reikalas atrodė sunkiai išjudinamas. Šiuo metu dr. Antanas Razma, matyt, ne be užnugario veidamas, tą sunkų akmenį bus jau gerokai išjudinęs, tai dabar visi sutelktinai stumkim pirmyn.

Ar yra galimybė sutelkti milijoną?

Apskaičiuokime lietuvių pastatytų bažnyčių, mokyklų ir kitokių pastatų vertę — susidarys gal keliasdešimt milijonų. Vien toji prieš porą metų Chicagoje arch. J. Muloko planu ir prel. J. Paškausko rūpesčiu išmūryta bažnyčia kainavo milijoną dolerių, kuriuos sudėjo daugiausia vien tik tos apylinkės gyventojai. Aukotojai žino, jog iš to nei materialinio pelno, nei dividendų negaus: aukoję grynai religiniais ir tautiniais sumetimais. Ar nepakankamai svarbūs tautiniai sumetimai yra palaikyti lietuviškus reikalus platesniu žvilgsniu, negu tik diena iš dienos juos šiaip taip atstumiant?

Jeigu kas pareikalautų šandien sudėti tiek aukų tautos ar Bažnyčios reikalams iš tų, kurie nūnai jau peržengė 70 metų, būtų nerealaus sumanymas, o prieš 40–50 metų jie tai yra nesunkiai atlikę. Taip ir dabar yra tūkstančiai paties pažengusio amžiaus mūsų tautiečių, kuriems jau atkrito reikalas steigti naujas bažnyčias ar kapines, todėl pats laikas jiems tautinę duoklę nukreipti kur kitur.

Baltiesiems carams daugis galingų Europos valstybių lenkėsi ne tik iš baimės, bet ir iš pagarbos, ir tai šie svetimosi žemės — Lietuvoje, Lenkijoje — vos 120 metų teisilaikė. O raudonieji valdovai neišlaikys nė pusės tiek, ypač turint galvoje didesnius jų apžiotus plotus, taip pat ir spartesnį mūsų amžiaus tempą. Raudonųjų rusų okupacijos dvidešimtmetis jau praėjo, tai ne kažin kiek jiems bebūs likę laiko eksperimentuoti tautų kantrybę.

Po to, kai Lietuva bus išvaduota iš Rusijos "globos", daug pinigų reikės vien ūkiui pertvarkyti taip, kad Lietuva galėtų savarankiškai, be sąitų su Rusija, gyvuoti. Tai štai mūsų, laisvėje gyvenančių, sudėtas milijonas dolerių pradžia bus labai svarus ir reikalingas. Be abejonės, laisvi lietuviai sudės vėliau tų milijonų ir daugiau, bet tai bus toli gražu ne visi tie, kurie šiandien gali aukoti. Išaugis ir sustiprės nauji, o dabartiniai jms senti ir silpnėti. Todėl tikslinga būtų jau šandien sudaryti milijono fondą iš tų, kurie šiuo metu yra stipriausi.

Ne vien tik gydytojai, bankininkai ar inžinieriai gali dėti

po tūkstantinę: yra daug prekybininkų (geriamųjų, valgomųjų ar kitų prekių), amatininkų ir šiaip specialistų, gaunančių po 4 dol. valandai. Siems visiems nesunku paskirti tūkstantinę lietuviškiems reikalams. Kai planas jau bus vykdomas, be abejonės, nebus paniekintos ir šimtinės tų, kurie daugiau nepajėgia. Neatrodė, kad sunku būtų visiems JAV-ese gyvenantiems turtingesniems lietuviams greitai laiku sudaryti milijoną.

Kapitalas Lietuvai, nuošimčiai — lietuvių

To kapitalo nuošimčiai labai reikalingi mums patiekti. Beregint jie sustiprins mūsų lietuvių, regimai parems lietuvišką kultūrą. Dar tik bus plano pradžia, sakysim 100,000, o po metų jie jau ir atneša 5,000—10,000 nuošimčių, ir taip kasmet eis vis geryn, ne blogyn. Lituanistinėms mokykloms trūksta mokytojų. Iš tikro, reikia stebėtis, kaip nepritrūko esamiems mokytojams geros valios, išstisą dešimtmetį už menkiausią atlyginimą atsisakyti laisvos šeštosios dienos. Didėsnis užmokestis mokytojams būtų teisingas jų darbo ir nervų atlyginimas. Vadovėlių reikalas taip pat būtinas. Gerai, kad Kultūros Fondas ar CAL Mokykla randa mecenatų vadovėliams leisti, tik praktiškai toji mecenatų auka apmoka vos ketvirtą dalį spaudos išlaidų. O ar pateisinama laukti penkerius metus, kol išspūs išleistaji, kad surinktų pinigais galima būtų toliau spausdinti kitą dalį?

Turime apskiai mokslininkų ir jų parašytų veikalų, o kiek jų pajėgiame išleisti? Vaclovo Biržiškos Aleksandryno I to

Tolminkiemio klebonija, kurioje gyveno Kristijonas Donelaitis. Klisė iš naujai leidžiamo D. Veličkos paruošto lietuvių literatūros vadovėlio.

mas buvo leidžiamas 3 metus, tai kiek laiko dar reikės likusiems dviem tomams? Net grožinės literatūros veikalų leidėjai nebesiima leisti, kadangi ir jie darosi nuostolingi. Vokietijoje buvo išleisti Donelaičio "Metai", šiandien mokyklos jų niekur negali gauti. Tas pats su Vaidgantu, Biliūnu. O Žemaitės, L. Pelėdos nė Vokietijoje nebuvo išleista, tai jaunimas jų iš niekur negali gauti nė pamatyti.

Daug ir gerų turime vaikų literatūros rašytojų, o kodėl per metus vos viena knyga jauniui bepasirodo? Reikalas aiškus. Bene prieš 7 metus, pavyzdžiui, buvo išleista priešpaskutinė vaikų poezijos klasiko V. Nemunėlio knyga, bet kai ji pasirodė nuostolinga, tai sekantio to paties V. Nemunėlio rinkinio tebuvo išleistas — šauniai iliustruotas — vienas egzempliorius ir jis įteiktas vienai šeimai, kuri, reikia manyti, ne deponuos Harvardo universitetui, bet parves tą unikumą Vilniaus universitetui, kai šis jau bus laisvas. Ką tai reiškia? Ogi, kad ir jaunimo literatūros leidimas turi būti subsidiuojamas, jeigu manome, kad vertėtų išbristi iš unikumo tiražo.

Ar savo veikalus siųsime į Lietuvą spausdinti?

Grožinės literatūros kūrėjas — rašytojas vidutiniškai knygai įveda tūkstantį darbo valandų, o honoraro gauna kai kada porą šimtų dolerių, dažnai nieko, o kartais dar pats primoka leidėjui. Todėl kasmetinė literatūros premija, kuria rūpinasi LRD-ja, yra bent moralinė rašytojo parama, kuria vienas iš kelių kasmet yra išskiriamas. Kad ta nedidelė premija būtų sudaryta, teko šimtus laišku parašyti, bet ar visada turėsime tokių, kurie bus pasiryžę tiek laisvų prirasyti? Deja, ne kiekvienas laiškas tau atneš dešimkę ar šimtą.

Lietuvoje skundžiamasi dra-

mos veikalų trūkumu, o mes

čia jau turime net premijuotų daug, tik jų niekas neišleidžia. Taip scenos mėgėjai ir neturi ko vaidinti. Nejaugi siųsime savo premijuotuosius veikalus į Lietuvą prašydami, kad bolševikai ten išleistų? Tai yra labai rimtas klausimas, kadangi vienas mūsų žinomas, jau žilo plauko poetas nusiuntė savo eilėraščių rankraščius į Lietuvą, nebetękęs vilties čia juos išvysti išspausdintus. Ar tai nėra, lotyniškai tartant, mūsų ubagystės (dvasinės, ne medžiaginės) liudijimas?

Be knygų, galima būtų suminėti eilę kitų sričių, kurios ne mažiau laukia to milijono procentų, pavyzdžiui, kad ir Pasaulio Lietuvių Archyvas, kurio vedėjas V. Liulevičius per 10 metų tikrai yra paaugęs 10,000 valandų. Nejaugi jis savo pinigais turėtų pirkti reikalingas spintas? Ar atsirastų kitas akademikas, kuris, Liulevičiui pvz. apsigręs, tiek laiko paaugėtų? Atsipyrau čia jau ne tūkstantis dolerių, bet 20 tūkstantinių vieno Liulevičiaus paaugimo. Ar šitokios mūsų kultūrininkų aukos akivaizdoje neatiras tūkstantis už Liulevičių turtingesnių tautiečių, ku-

rie prisidėtų prie lietuviybės tik

viena tūkstantine?

Reikalas pribrendęs, nunokę

it obuolys — ne krintas, bet

jau ant galvos nukritęs, tik šar-

vuotos galvos to kritimo nejun-

ta. Dr. A. Razma pajuto pačiu

laiku, ir už tai jam, nepažįsta-

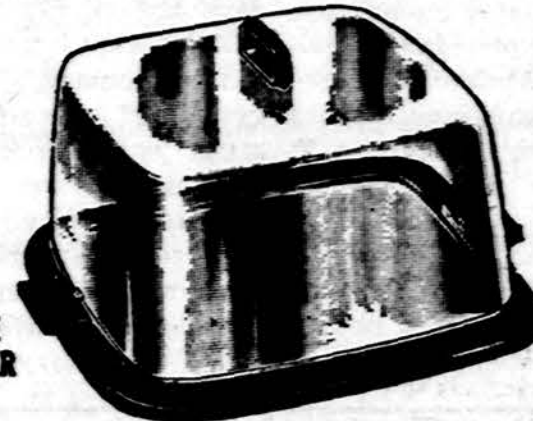
mam tautiečiui, viešai spaudžia-

me dešinę.

TV, RADIJAI, STEREOFONINIAI HI-FI, VOKISKI APARATAI
TAISYMAS IR PARDAVIMAS
**FRANK'S TELEVISION
AND RADIO, INC.**
3240 South Halsted Street Tel. CA 5-7252

FREE TO SAVERS

Modernaire Pantryware Free to savers of \$500.00 or more, every two months during 1961, NEW ACCOUNT OR ADDED TO PRESENT ACCOUNT.

CAKE COVER

CURRENT RATE ON ALL SAVINGS 4 1/4%
Earn up to 5 1/4% on prepaid Savings

ST. ANTHONY SAVINGS
AND LOAN ASSOCIATION

1447 S. 49th COURT, CICERO 50, ILL. • BI 2-1397 • TO 3-8131
OFFICE HOURS: MON. 9 A.M. to 8 P.M.; TUES. THURS. AND FRI. 9 A.M. to 5 P.M.; SAT. 9 A.M. to 1 P.M.; CLOSED WED.

Nuoširdus Chicago Savings Kvietimas

JOHN PAKEL, Sr.

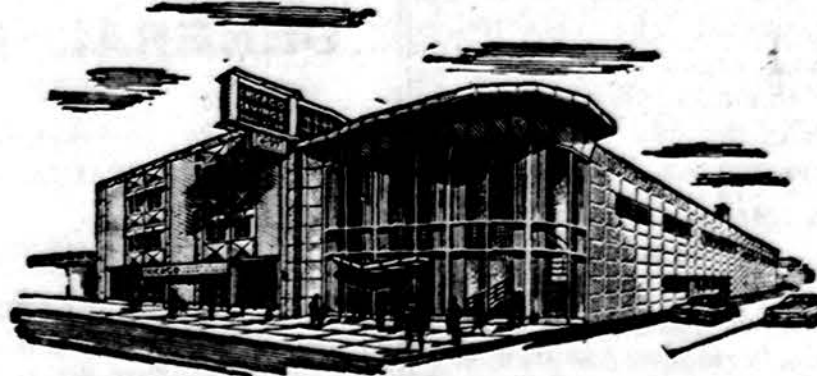
Valdyba, direktoriai ir visas Chicago Savings and Loan Association štabas nori pareikšti visiems mūsų taupymo ir skolinimo nariams, draugams bei kaimynams nuoširdžią padėką už praeitais metais mums parodytą pasitikėjimą, bendradarbiavimą ir draugiškumą.

Šiais metais mes švenčiame ketvirtuosius metus naujame savo name ir 37-tuosius metus saugios ir pavyzdingos tarnybos Chicago Pietvakarių bendruomenės gyventojams. Pasididžiiodami pranešame, kad per šiuos ketverius metus, kai persikėlėm į dabartinį mūsų namą, nariams ir šios apylinkės geriesiems mūsų draugams parodymus pasitikėjimą ir pritarimą, mūsų turtas nuo \$17,000,000.00 pakilo iki \$36,000,000.00. Jis padidėjo daugiau, negu dvigubai.

Kad galėtume ir toliau teikti tinkamus patarnavimus prie tokio smarkaus bendrovės turto augimo, buvome priversti remontuoti greta esantį namą, nupirktą prieš keletą metų. Namo remontavimą baigsime trijų mėnesių laikotarpyje. Tada mūsų įstaiga atrodys, kaip čia spausdinamas paveikslas. Dar didesniais mūsų klientų patogumui įrengiame antrą didelį parkinimo sklypą, esantį 50 pėdų į šiaurę nuo įstaigos ir tinkamą 50 automobilių pastatyti.

Jeigu Jūs dar nesate didžiosios mūsų taupytojų šeimos narys, norėtume nuoširdžiai pakviesti Jus ir Jūsų šeimą prisidėti prie 18,000 Chicago Savings draugų ir kaimynų, kurie naudojami savo santaupų apdraustu saugumui, gauna aukštus dividendus iš savo santaupų ir turi galimybę kiekvienu momentu jas išimti. Dabar už investavimo santaupas mūsų mokamas 4 1/4% dividendas yra pats aukščiausias, kuris galima saugiai mokėti. Be jau minėtų naudingų dalykų, Jūs, kaip Chicago Savings taupytojas, galite pasinaudoti visa eile kitų veltui teikiamų patarnavimų, būtent: galite iškeisti savo ir savo šeimos uždariojo čekius, apmokėti vandens, elektros ir visas kitas šeimos sąskaitas specialiais mūsų Money Order čekiais. Jūsų patogumui dabar turime du parkinimo sklypus.

Pradedant 1960 metų gruodžio 15 dieną ir baigiant 1961 m. sausio 15 d., Chicago Savings ir vėl kviečia visus savo narius bei kaimynus aplankyti mus Kalėdų ir Naujų Metų švenčių proga. Atsiveskite savo vaikučius, kad galėtumėte mūsų kalėdinius papuošalus ir atsiimti jiems skirtas dovanas. Suaugusiems patiks aplankyti mūsų įstaigos didžiojoje salėje įtaisytą "draugingumo kempelį", kur Jūs būsite pavalinti karšta kava, riestainiais ir kitais skanumynais.

CHICAGO SAVINGS
AND LOAN ASSOCIATION

6245 SO. WESTERN AVE. CHICAGO 36, ILLINOIS
Telefonas — GROVEHILL 6-7575

ATDARA: Pirmadienį nuo 12 iki 8, antradienį nuo 9 iki 4, ketvirtadienį ir penktadienį nuo 9 iki 8.
Trečiadienį uždaryta visą dieną, o šeštadienį nuo 9 iki 12:30 val. po pietų.

SKIP'S SELF
SERVICE
Liquor Store

5515 SO. DAMEN AVE ALL PHONES WA 5-8202

JANUARY — SAUSIO 12, 13, 14 D. D.

BARON VON KLUERG 10 yr. Old GERMAN BRANDY	Fifth	\$3.89
JEAN DURELL FRENCH BRANDY	Fifth	\$3.39
BISQUIT THREE STAR COGNAC	Fifth	\$4.98
GRAIN ALCOHOL 190 PROOF U. S. P.	Fifth	\$4.89
RICCA DONNA IMPORTED VERMOUTH Dry or Sweet	Fifth	\$1.39
TVARSKI 80 PROOF VODKA	Fifth	\$2.79
POPULAR BRAND OF 80 PROOF GIN	Full Quart	\$3.29
ARROW COCKTAILS MARTINI & MANHATTAN	Full Quart	\$2.89
MIDUOLIS LIQUEUR	Fifth	\$4.08
TRY'S DEVYNOS (999) BITTERS	Fifth	\$3.79

COMPLETE AUTO SERVICE
AUTOMOBILIŲ TAISYMO DIRBTUVĖ.

kurioje įdėję automobilis bus pilnai užtaigtas, pradedant motoro suregulavimu, karosierijos ištaisymu, ratų subalansavimu, tiesusis važinėjimo nustatymu, dešym ir kitais darbais. Naujai padidintose dirbtuvėse naudojamos moderniosios mašinų automobilių karosierijai išlyginti. Dirbtuvėse vieš laiku gali būti taisoma visų rūšių automobilių.

Sav. STASYS DAPKUS

4542-44 So. Western Ave., Chicago 9, Ill.

Telef. CLIFFSIDE 4-2241

GRADINSKAS

J. G. TELEVISION CO.
2512 W. 47th St., FR 6-1998
TV, RADIJAI, HI-FI, VESINTUVAI
Pardavimas-taisyimas. Sek. uždaryta

ADOMAS VAITKEVIČIUS

Anglij ir Alyvos
Patarnavimas

Telef. REPUBLIC 7-5803

Visų rūšių apšildymo sistemos
įvedimas, perdidimas ir
pataisyimas
Greitas, sąžiningas ir pigus
patarnavimas

ATLAS FUEL CO.

ATSTOVAS

4919 So. Paulina Street
Tel. PROSPECT 6-7940

Aukštasis mokslas Amerikoje

ANTANAS SERKSNAS, Hartford, Conn.

Logika ir orientacija

Didžiausias procentas mūsų naujųjų ateivių yra iš nepriklausomos Lietuvos paruoštos švietimo. Tai pirmoji švietimo generacija, išėjusi iš valstiečių. Akademini jų vaikų auklėjimas, aukšta profesija, yra jų gyvenimo tikslų centre. Kitaip ir būti negali: tai tiesioginiai palikuonys tautos, kuri per šimtmečius buvo aistringai išrošiusi šviesos, kurios "didysis brolis" jai neleidžia išsivaduoti. Šitas istorinis palikimas dažnai skaudžiai atsiliepia čia išėjusiems tėvams ir jų vaikams. Tik gyvenimo logika ir plati orientacija gali padėti šiame reikale.

Amerikoniškoji mokyklinė sistema yra labai komplikauta ir dėl to naujai čia įsikūrusiems tėvams sunku susigaudyti planuojant savo vaikų aukštąjį mokslą. Čia turima galvoje atvejai, kai universitete ar kitose aukštojo mokykloje, šeima išleidžia kelis tūkstančius dolerių ir vaikas nieko nepasiekia. Jei labai stiprių vaikų tėvams šis pavojus nėra aktualus, tai vidutinių vaikų tėvai tuo džiaugtis negali. Gabus ir stiprus vaikas pats savaime prasiūša ir į jėga ir aukštąjį mokyklą, o joje pasiekia tai, kas skirta. Silpniesiems vaikams reikalingi paramos, užvedimo ant kelio, orientacinės ir koordinacinės pagalbos.

Komplikuota sistema

Kaip pasirodė ir įstoti į šio krašto aukštąjį mokyklą, esu jau kalbėjęs šio laikraščio skiltyje. Šiuo kartu noriu patarti tėvams, kaip išsilaikyti šio krašto aukštojo mokykloje ir ją baigti.

Į daugumą šio krašto aukštųjų mokyklų, palyginamai, nėra labai sunku įstoti. Pirmiausia, į valstybines, arba, kaip jos čia vadinamos, viešąsias mokyklas. Į valstybinius universitetus ir kolegijas, paprastai, priimama 40% vidurinių mokyklų abiturientų, emusių akademine programa, pagal jų mokslo lygį. Į šiuos 40% įeina ne tik vidutiniai, bet ir tam tikra dalis silpnųjų abiturientų. Kadangi vidurinės mokyklos kiekvienais metais išleidžia didžiules mases abiturientų, tai valstybinės aukštosios mokyklos, laikantis keturiasdešimt procentų principo, ir pirmą semestrą, paprastai, priima mases studentų.

Viešojo gyvenimo vadovų politika: neimti moralinės atsakomybės dėl aukštojo mokslo pasiekimo sunkumų: sudaryti sąlygas mėginti kiek galima didesniame skaičiuje jaunimo. Iš kitos pusės, šitos mokyklos turi labai aukštus mokslo standartus, sunkius, kartais net sadizmo laipni pasiekiančius, egzaminavimo būdus, akademinio kokybės punktų sistemą, taip, kad per pirmus mokslo metus pirmamečiai išsijojami taip,

kad pasilieka tik patys stipriausieji. Dalis atkrinta pirmo semestro vidury, dalis semestro pabaigoje, o kiti — antro semestro eigoje. Privaciose aukštosiose mokyklose šitoji "sijojimo" politika nėra tokia aštri, nes čia įstojimo sąlygos yra sunkesnės.

Studentui amerikoniškoje sistemoje nėra leista kombinuoti savo studijas pagal laiką, pajėgumą ir aplinkybių reikalavimus. Jis negali egzaminų atidėti sakysim, kitam semestru, ar kitiems metams, kaip Europos universitetuose. Jeigu tu susirgai, buvai priverstas duoną užsidirbti, arba tave kokios nors aplinkybės sukrėtė ir tu negalėjai įtemptai dirbti šį semestrą ar šiuos mokslo metus, tu iš mokyklos iškrisi, išlaistytieji dalykai tau nebus užskaityti.

Planavimo problema

Dėl to tėvai, kurie planuoja vaiką leisti į aukštąjį mokyklą, per visą vidurinės mokyklos laikotarpį, o ypač paskutiniuosius dvejus metus, turi atidžiai sekti vaiko vystymąsi ir iš anksto numatyti, ar vaikas tinka akademiniam darbui.

Į ką turi būti kreipiama daugiausia dėmesio? Gabumai, žinoma, pirmoje vietoje. Silpnų gabumų jaunuoliui amerikoniškoje aukštojo mokykloje nėra jokių perspektyvų. Beprasmiškas finansinis ir moralinis išsišėmimas. Žinoma, tėvai turi būti atsargūs ir nemaisyti gabumų su pasiektais mokslo rezultatais vidurinėje mokykloje. Vaikas gali turėti menkus pažymius ir būti pakankamai, o kartais ir labai, gabus. Ir atvirkščiai, kitas ir silpnokų gabumų gali turėti patenkinamus (vargiai gerus) pažymius.

Žinant, kad vaikas yra pakankamai gabus, reikia žinoti, ar jis bus pajėgus dirbti tiek, kiek aukštosios studijos reikalauja. Šitas savumas yra net svarbesnis už gabumą, nes darbus vidutinių gabumų studentas gali padaryti daugiau, negu gabus tinginys ar apsilėidėlis. Darbtumas apima beveik visą žmogaus asmenybę. Sunku įsivaizduoti darbštų žmogų be atsakomybės jausmo, be logikos, be rimto motyvavimo. O tai vis dalykai, be kurių neišsiversi amerikoniškoje aukštojo mokykloje.

Studijų eiga

Istojus į aukštąjį mokyklą, reikia daryti viską, kad netaptum auka tų dalykų, apie kuriuos kalbėjome pradžioje šio straipsnio. Pirmas į aukštąjį mokyklą, dar prieš mokslui prasidedant, studentas turi giliai įsistudijuoti į tos mokyklos regulaminą. Mokyklos standartų ir reikalavimų atžvilgiu tėvai taip pat neturi būti indiferentai, kad, reikalui esant, galėtų vaikui padėti. Bakalauro laipsnui nustatytas keturių metų minimumas, pavyzdžiui, galima

išsidėstyti į penkių metų laikotarpį, be jokių akademinių nuostolių. Reikia tik žinoti iš anksto kaip pasinaudoti, jei reikia. Vidutinių gabumų, silpnos sėkmes, silpnos charakterio, studentai gali pasinaudoti šiuo galimumu. Ypatinai pirmą semestrą reikia būti atsargiam: imti minimumą dalykų, ne maksimumą.

Sureguliuojus programą (registraciją) reikia iš karto griebtis darbo. Daugiausia "nubyrėjusių" tarpe rasi tu, kurie semestro pradžioje darbą atidėjo ryt dienai.

Jeigu dėl kurių nors čia suminėtų (ir daugelio nesuminėtų) priežasčių vaikas aukštąjį mokyklą netinka, forsuoti neapsimoka, nežiūrėti, kokioje šeimoje jis yra. Geriau parinkti vaikui ne akademinių gyvenimiškos pasirodymo kelią. Buvo eidamas jis bus ir laimingesnis, ir turtingesnis.

KRONIKA

● Inž. Kazys Krulikas sausio 11 d. sulaukė 50 m. amžiaus sukakties. Rodo daug iniciatyvos lietuvių inžinierių organizacinėje veikloje. Gimęs 1911 m. sausio 11 d. Antupių k., Gizių valsč., Vilkaviškio apskr. Baigęs Žiburio Gimnaziją Vilkaviškyje, 1935 m. baigė Vyt. Universiteto Technikos Fakulteto statybos skyrių. Išėjęs karo mokyklos aspirantų kursą, buvo Kauno apskr. savivaldybės viešųjų darbų vedėju, tarnavo Susisiekimo Ministerijoje, dirbo prie Žemaičių plento tiesimo, kelių valdyboje. Prieš 10 metų atvykęs į JAV, iš pradžių dirbo įvairiose įstaigose braižytojo bei konstruktoriaus skaičiuotojo darbu. 1945—1948 pirmininkavo tremtinių inžinierių skyriui. Vienas iš steigėjų Amerikos Lietuvių Inžinierių ir Architektų Sąjungos;ėjo įvairias pareigas tos draugijos valdyboje.

SOPHIE BARCUS
RADIOJŲ VALANDA

Visos programos iš WOPR
A.M. 1490 Kilocycles FM 102.7 P.M.
Kasdien nuo pirmadienio iki penktadienio 10-11 val. ryte. Šeštadienį ir sekmadienį 8-30 iki 9-30 val. ryte.
Vakariškos pirmadienį 7 val. vak.
Rastinė: 7150 So. Maplewood Ave., Chicago 29, Ill. Telef. HE 4-2413.

Vestuvių nuotraukos ir
augštos rūšies fotografijos
mūsų specialybė.PRECIN PHOTO
STUDIO

(Incorporated)
EDVARDAS ULIS, sav.
4068 ARCHER AVENUE
Tel. Virginia 7-2481

MOVING

A. BENIULIS atlieka įvairius perkraustymus bei pervedimus iš tolimų ir artimų atstumų.
Tel. RE 7-7083

Redakcijų komisijų narys leitarpi, be jokių akademinių nuostolių. Reikia tik žinoti iš anksto kaip pasinaudoti, jei reikia. Vidutinių gabumų, silpnos sėkmes, silpnos charakterio, studentai gali pasinaudoti šiuo galimumu. Ypatinai pirmą semestrą reikia būti atsargiam: imti minimumą dalykų, ne maksimumą.

● Dail. Pr. Lapė sausio 11 d. sulaukė 40 m. amžiaus, taigi yra pačiame kūrybiškame laikotarpyje. Yra gimęs Klaipėdoje 1921 m. Meno studijas ėjo Kauno Meno Mokykloje. Vokiečiai jį buvo išvežę į Suomiją, vėliau Norvegiją. Iš ten pabėgo į Švediją. Čia dėstė meno mokykloje, iliustravo knygas, tapė freskas Carlstadto miesto rotušėje, Stockholmo pašto muziejuje. Nuo 1949 m. atvykęs į JAV, apsigyveno New York'e. Iliustruoja knygas, dirba tapybos srityje; jo kūryboje jautiama impresionizmo kryptis. Buvo išrinktas New Yorko Liet. Dail. S-gos pirmininku.

● Audrys Bačkis, Romoje studijuojąs teologiją, kovo 18 d. bus įšventintas kunigu.

JABLONSKIS

(Atkelta iš 1 psl.)

buvę etistikimo, kad leidėjas tokią pabaudą būtų sumokėjęs...

Kad Jablonskis tiek daug mūsų kalbos labai padarė, iš tikrųjų yra vaisius ne tik jo paties didelių gabumų, ne tik dėl jo kiti surašydavo. Tokiu Jablonskio sekretorium, jo paties žodžiu tarant antrininku, kurį laiką teko būti ir čia rašomų elišių autoriui. Todėl galėjau Jablonskį iš arčiau stebėti. Tai būtų jau atskira tema. Šia proga tenoriu pastebėti, kad jis savo sekretoriams buvo reiklus: reikėjo mums ne tik taisyklų, galbūt, ne tik taisyklų, diktuojamiems rašyti, bet ir vi-

sas raštas, atskiros šio rašto raidės turėjo būti "taisyklingos". Tai buvo kietas, bet labai naudingas kalbos mokykla.

Darydamas su savo raštų leideju sutartį, Jablonskis toliau įsirašydavo taip pat jau ir tokią sąlygą: jei leidėjas paliksias jo gataisytą klaidą, autoriui kiekvieną tokia atvejų mokėsią po 75 litus. Bet Jablonskis šypso-damasis pastebėdavo: dar nedelės jo tėvynės meilės, bet ir jo didelio reiklumo. Antai, ilgokai straipsniu įrodęs vieno katekizmo (Liuterio "Mažo katekizmo" vertimo) turinio netin-kumą ir kalbos nežmoniškumą, šį straipsnį baigia tokiu kietu reikalavimu: "Mūsų 'Kultūros sekcija', išleidusi šitą katekizmą, šaukiu visuomenės tieson: reikalauju, kad ji visuomenės pingus, išleistus šitam katekizmui, tuojau sugrąžintų, kad to katekizmo mokslo reikalui nebepardavinėtų, kad jį kuo veikiausiai sunaikintų... To reikalauju — mūsų tautos, mūsų tautos įstaigos, lietuvių, kalbos mokytojo vardu!" (I 69).

Kaip matome, Jablonskis reikalauja tautos vardu, lietuvių vardu. Ne be pagrindo: jis dirbo ne kuriai nors mūsų partijai, ne srovei, bet visai tautai, visiems lietuviams. Ir šiandien jo palikimu naudojama visa tauta. Nedaug tokių žmonių teturim, nes kitus, net nepriklausomos Lietuvos prezidentus išsi-

Leopilis yra prirašomas kenčiantis nuo vidurio, uktėjimo. Leopilis suteikia saugų ir švelnų palengvinimą. Leopilis yra grynas daržovių valstas viduriam, kuris gražina reguliaramu natūraliu būdu. Užsakykite pas savo vaistininką — 50 už \$1.00. Neprimkite pakaitali. Pinigų grąžinimas garantuotas.

TAI YRA
FAKTAS NUO
1905 METŲ

Leopilis yra prirašomas kenčiantis nuo vidurio, uktėjimo. Leopilis suteikia saugų ir švelnų palengvinimą. Leopilis yra grynas daržovių valstas viduriam, kuris gražina reguliaramu natūraliu būdu. Užsakykite pas savo vaistininką — 50 už \$1.00. Neprimkite pakaitali. Pinigų grąžinimas garantuotas.

CRANE

SAVINGS AND
LOAN ASSOCIATION

B. R. PIETKIEWICZ, Pres

2555 West 47th St. Tel. Lafayette 3 1083
PLENTY OF FREE PARKING

4 1/4%
NESA INVESTAVIMO SĄSKAITOS
Mokami nuo vasario 1 d., 1960

PINIGAI ĮNESTI IKI 15 D. PELLO NUOSIMOSIUS NUO 1 D.
Dividendai mokami kasdien ir lėpos m. 1 d.

VALANDOS: PIRMAD. IR KETV. 9 v. r. iki 5 p.p.
ANTRAD. IR PENKTAD. 9 v. r. iki 5 p.p.
ŠEŠTAD. 9 v. r. iki 12 val. d. Trečiad. uždaryta

MOKAM AUKŠTUS DIVIDENDUS ANT VISŲ
TAUPYMO SĄSKAITŲ!

INDELIAI APDRAUSTI IKI \$10,000.00

Paskolos ant namų nuo vieno iki dvidešimties metų —
ilgvalis mokesčiai atmokėjimais.

BRIGHTON SAVINGS AND LOAN ASS'N

4071 Archer Ave. CHARLES ZERUS, Sec'y LA 3-8248
VALANDOS: Kasdien nuo 9 iki 4:30; Ketvirtadieniais 9 iki 5 v. vak.
Trečiadieniais uždaryta

GUZAUSKŲ BEVERLY HILLS GELINČIA

Geriausios gėlės dėl vestuvių, banketų, laidotuvių
ir kitų papuošimų

2443 WEST 63RD STREET

Telef. PR 8-0833 PR 8-0834

DIDŽIAUSIA IR MODERNIAUSIA PAMINKLŲ
DIRBTUVĖ CHICAGOJE

Pirkite tiesiog iš gamintojo ir sutaupysite!

John Savickas

Monuments

11849 So. Kedzie

Chicago 43, Ill.

Jūsų pasirinkimui didžiausias rinkinys gatavų pavyzdžių.

Dėl susitarimo (appointment) galite pašaukti kiekvieną laiką.

Telefonai: BE 3-8632 arba BE 3-4718

Atidara kasdien ir sekmadieniais nuo 8 val. ryto iki 5 v. vak.

dalina partijos ir srovės. Todėl kultūringesnis ir šviesesnis, jei Jablonskis visiems mums brangus. Iš tikrųjų lietuviškasis mūsų gyvenimas būtų daug gausiau.

EDVARDAS SAUNORIS — GELININKAS

Paruošia gėles iš savo šildadarzių vestuvėms, krikštynoms ir kitoms iškilmėms. Parūpina gėles ne tik laidotuviams, bet ir gėles sodinti ir puošti kapus Jūsų artimųjų.

3942 W. 111th St., PR 9-1355 ir 9-1356

PIRKITE DABAR TIESIOG NUO
MR. NELSON'S
SAVININKO
SAINT CASIMIR MONUMENT CO.
3914 West 111th Street
Didžiausias Paminklams Planų
Pasirinkimas Visame Mieste
Telef. — CEDarcrest 3-6335
Vienas blokas nuo kapinių

Laidotuvių Direktorai
MAZEIKA & EVANS
6845 SO. WESTERN AVE.
TRYS MODERNISKOS
AIR-CONDITIONED KOPLYČIOS
MAŠINOMS VIETA
REpublic 7-8600 REpublic 7-8601

J. F. EUDEIKIS
LAIDOTUVIŲ DIREKTORIUS
TRYS MODERNIOS KOPLYČIOS
4605-07 South Hermitage Avenue
Tel. YA 7-1741-2
4330-34 South California Avenue
Telefonas LA 3-0440 ir LA 3-9852
AMBULANCE PATARNAVIMAS DIENĄ IR NAKTĮ

Petkus
TEVAS IR SŪNUS
MARQUETTE FUNERAL HOME
TRYs MODERNIOS KOPLYČIOS
2533 West 71st St. Telef. GROvehill 6-2345-6
1410 S. 50th Ave., Cicero, TOWNhall 3-2108-09
AIKŠTĖ AUTOMOBILIAMS STATYTI

Ambalansų patarna-
vimas dieną ir naktį
Mes turime koplyčias
visose Chicagos ir
Roselando dayse ir
Reikale šaukite mus, tuojau patarnausime.

SEBANTIEJI YRA NARIAI CHICAGOS LIETUVIŲ
LAIDOTUVIŲ DIREKTORIŲ ASOCIACIJOS

PETRAS BIELIONAS
4346 S. CALIFORNIA AVE. LAfayette 3-3572

ANTANAS M. PHILLIPS
5307 S. LITUANICA AVE. Tel. YArds 7-3401

PETRAS P. GURSKIS
718 WEST 18th STREET Tel. SEeley 3-5711

POVILAS J. RIDIKAS
3354 S. HALSTED STREET Tel. YArds 7-1911

LEONARDAS F. BUKAUSKAS
10821 S. MICHIGAN AVE. Tel. COmmodore 4-2228

JURGIS F. RUDMIN
3319 S. LITUANICA AVE. Tel. YArds 7-1138-1139

VASAITIS — BUTKUS
1446 S. 50th AVE. CICERO, ILL. Tel. OLYmpic 2-1003

STEPONAS C. LACKAWICZ
2424 WEST 69th STREET Tel. REpublic 7-1213
2314 W. 23rd PLACE Tel. VIRginia 7-6672

VANCE FUNERAL HOME
1424 S. 50th AVE. OLYmpic 2-5245 ir TOWNhall 3-6687

Pasinaudokite plačiai žinomos ir gerai užsirekomendavusios firmos, siunčiančios siuntinius į SSSR ir Lietuvą, patarnavimu.

PACKAGE EXPRESS & TRAVEL AGENCY, Inc.

LICENSED BY U.S.S.R.
BROOKLYN, N. Y. — 1530 Bedford Avenue — Tel. IN 7-6465 ir IN 7-7272
NEWARK, N. J. — 312-314 Market Street — Tel. MI 2-2452 ir MI 2-1681, Bowling Green 9-6992

* Per mūsų firmą siunčiami siuntiniai paskyrimo vieta pasiekia trumpiausiu laiku. * Visi muitai apmokami vietoje, mūsų įstaigoje, gavėjams nieko nemoka. * Prie firmos įstaigų yra krautuvių, kuriuos galite gauti įvairiausių prekių. * Siuntinių pristatymas garantuojamas 100%. * Įstaigos ir skyriai atidaryti kasdien nuo 9 v. r. iki 6 v. v. Šeštadienį ir sekmadienį nuo 9 v. r. iki 4 v. v.

MŪSŲ SKYRIAI

78 Second Avenue, NEW YORK 3, N. Y. ORegon 4-1540	1241 N. Ashland Avenue CHICAGO 22, ILL. HUmboldt 6-2818	46 Whitehead Avenue SOUTH RIVER, N. J. Tel. CLifford 7-6320
832 North 7th Street, PHILADELPHIA 23, PA. WAhnut 3-1747	1023 Kenilworth Ave., CLEVELAND 13, OHIO, Tel. PRospect 1-0696	126 Tighman St. ALLENTOWN, PA. HEmlock 5-0415
109 Burnet Park Drive SYRACUSE, N. Y. GRanit 8-8435	11601 Jos. Campan Ave., DETROIT 12, MICH. TOWnsend 8-0286	397 A West Broadway SO BOSTON, MASS. ANdrew 8-2718
107 So. Vermont Ave LOS ANGELES 4, CALIF. DUNkirk 5-6550	643-47 Albany Avenue HARTFORD 6, CONN. CHapel 7-5164	1900 Fleet St. BALTIMORE 31, MD. DICKens 2-4240

558 Hudson Ave., ROCHESTER 5, N. Y. Tel. BAKER 5-4210

NORĖDAMI DAUGIAU INFORMACIJŲ REIKALAUKITE MŪSŲ FIRMOS KATALOGŲ.

MOTERY GYVENIMAS

Redaguoja ST. SEMENIENE, 3321 S. Halsted St., Chicago 8, Ill., Tel. CLIFFSIDE 4-5665; VI 7-0618

SU MEILE LIETUVIUI

Palyginamai šiltos paskutiosios rudens dienos nusisėdę Chicagoje įvykusio Balso jubiliejinio seimo atgarsius — darbingas, tvarkingas, netrukšmingas, persunktas rūpesčių ir pagalba vargstančiam lietuviui.

Balso pirmininkas kan. J. Končius džiaugėsi čikagiečių darbais ir šiltu, puikiu delegatų priėmimu.

Darnus buvo baltiečių darbas, daugelis jų suminėti, pagerbti. O tačiau negalima nutyliuoti vieno asmens, kurio ne pavardė seimo rengimo komiteje nefigūravo, nei nesimatė padėkos žodžių spaudoje, o suvaldino svarbią rolę. Tą žino Balso darbuotojai, kurie kartu dirbo. Tai buvusi ir naujai perrinkta Balso direktorė ir centro valdybos vicepirmininkė Marija Rudienė.

Marija Rudienė — pavyzdin-ga motina ir savo tautos ištiki-ma dukra. Ji gali būti pavyz-džiū ne vienai tremtinei, šaltai žiūrinčiai ir lietuviybės reikalus ar abjingai savo vaikų nutau-tėjimui.

Cia gimusi, Lietuvos nema-čiusi, ji savo dukrą siunčia į Chicago's Lituanistikos Mokykl-ą, praveria jai vartus ir Alice Stephens dainininkių ansamblio eiles Augindama ketvertą vai-kučių, didelės įmonės savininkė, kuriai laikas — pinigai, anot to priežodžio, ji daugiausia valan-dų pašvienia visuomeniniam darbams. Viena tremtinė visai neseniai stebėjosi: "Kad trem-tiniai darbuojasi savo tautos la-bui — visai suprantama, bet kad Marija ir Antanas Rudžiai tiek daug nuveikia lietuviš-kiems reikalams — tai tikras pasišventimas!" Ar tai lietuviš-kas vadovėlis, ar lietuviškoji opera, alkanstalis ar vargstan-tis — kiekvienas lietuviškas rei-kaš randa savo šiltą kampelį jų plačioje širdyje. Su dosnia šelpiančia ranka, su darbu ir pavyzdžiu jie pirmiaujančių lie-tuvių priekinėse eilėse.

Balso rengimo komisija ma-tė Mariją Rudienę ne tik susi-rinkimuose, duodančia naudi-ngus patarimus, bet ir energin-gai dirbančia. Kiekvienas pra-dėtas ir nebaigtas darbas jos buvo užbaigtas. Ji rūpinasi sei-

mo leidinio patobulinimu, ji ra-šo anglišką tekstą adresui, ji suranda dovaną kardinolui. Banketo surengimai — tai jos žinomi pasisekimai, ką patyrė ir Balfas.

Negana to, M. Rudienė ener-gingai sukeičia svečius, suda-rydama vieną patį net aštuone-tą stalų. Ji sielojasi, tiesiog per-gyvena Balso visokeriopu pasi-sekimu. Ir po to, kai visi džiau-giasi viltis persokusiais rezulta-tais, ji spindinčiu veidu, besi-šypsantiomis lūpomis sako:

Marija Rudienė, naujai perrink-ta Balso direktorė ir centro val-dybos vicepirmininkė.

"Jūs tai padarėte, jūsų darbai buvo pripažinti ir pagerbti to-kių aukštųjų svečių, kaip kardi-nolo ir aukšto valdžios pareigū-no iš Washingtono".

Kita Chicago's visuomenininkė, nesireklamuojanti, bet visur jaučiama ir mėgiama, yra Faus-ta Manelienė, daug prisidėjusi prie Balso seiminio banketo pa-sisekimo. Jos vienos pastango-mis bent pusimčių svečių pa-daugėjo. Ji buvo puiki banketo pirmininko inž. Antano Rudžio dešinioji ranka.

O jau tos darbščiosios bite-lės — seimininkės, per tris dienas maitinusios delegatus, tik-rai vertos didžios padėkos. Jas Balfas matė ne pirmą ir ne pas-kutinį kartą. Vadovaujamose ne-paprastos energijos Konstanci-jos Repšienės, buvo žvalios pa-dėjos: O. Banienė, Bytautienė, A. Eidukienė, U. Lipčienė, E. Markūnienė, Gr. Micevi-čiūtė, K. Micevičienė ir Stan-kienė.

bas šalia namų židinio jai sutei-čia daugiau laisvės, bet iš kitos pusės ja atitraukia nuo tiesio-ginio vaikų auklėjimo uždavi-nių, kuriuos jai uždėda pati pri-gimtis. Nelengva mūsų laikų moteriai po sunkaus dienos dar-bo atlikti vaikų auklėjimo pa-reigą ir duoti namų židiniui tą jaukumą bei giedrumą, kurio iš jos laukia visa šeima. Kad ga-lėtų savo sunkius uždavinius gerai atlikti, — baigė savo žo-dį Sv. Tėvas, — moteris turi gaivintis sakramentų malonė-mis ir tvirtai pasitikėti Dievo ir Nekaltai Pradėtosios Dan-giškosios Motinos globa.

Paveikė filmų pasmerkimas

Hedda Hopper, nuolatinė Hollywoodo korespondentė, tu-rinti kasdieninį savo skyrį "Chicago Tribune" dienraštyje, jamė rašo:

"Negaliu suprasti, kodėl fil-mų gamintojai taip nusiminė, paskelbus katalikų kovą prieš pornografinius filmus ir įvairių iškrypėlių atvaizdavimą juose. Juk mes matėme tai ateinant ir klykte klykėme ištaisais me-tais dėl prievartavimo, svetimo-teravimo idealizavimo, kaniba-lizmo ir pornografijos atvaiz-davimo filmuose. Aš turiu tūkstančius skundų laišku iš lankančiųjų kinus. Filmų ga-mintojai visa tai pergyveno ir anksčiau. Tai buvo "Linksmoji Našlė", direktoriaus Eric von Stroheim pastatyta, kuri pa-gimdė "Legion of Decency". Po to mes turėjome "Gaminto-jų kodeksą", bet daugelis ga-mintojų išmėtė jį pro langą ir ėjo savo keliu. Užsieniainiai fil-mai blogesni dar už mūsų. Ta-čiau dar ne visi filmai yra to-kių, aciu Dievui.

Gamintojai sako man, kad tokie filmai vaizduoja gyvena-mąjį laikotarpį. Aš sakau, kad filmai skiriami pasilinksmini-mui. Walt Disney prasiškio vi-sų priekyje, nurodymas mums tikrąją kryptį; jo pasta-tytieji filmai yra visi puikūs. Tos patios bėdos veisiasi New Yorko scenoje: prostitutės ir jų namai vaizduojami ir turi didelį pasisekimą veikaluose: "Irma La Duce", "Tenderloin", "The Hostage" ir "Taste of Ho-ney". Kaip jie tuos veikalus at-vaizduos ekrane, neturiu supra-tino, bet jie mėgins".

Daugelis gauna patarimus, bet tik išmintingieji nuo jų pra-turtėja. — Syrus

Mažumos laimėjimas

New Yorkas bus pirmasis didmiestis šioje tautoje, nerei-ka laukti informacijos apie nau-jai gimusio kūdikio odos spal-vą ar rasę jojo gimimo metri-koms, — buvo pranešta pir-madienį.

Sveikatos depart. aukšta pa-reigūnė Leona Baumgartner pasakė, kad jau nuo sausio 1 d. gimusio kūdikio spalva ir ra-sė bus pažymėta tik slapčiuose, niekam neprieinamuose, medic-i-nos sveikatos sąrašuose. Tie sąrašai bus prieinami tik vie-šosios sveikatos darbuotojams dėl įvairių tyrimų ir statis-tikos tikslams.

Dr. Baumgartner pastebėjo, kad tokių žygių buvo griebtasi po to, kai gauta daug nusiskun-dimų, kad gautos informacijos iš metrikų apie spalvą ir rasę buvo panaudotos diskriminuoti mažumos grupę.

Maurine Neuberger, iš Oregon, naujai išrinkta senatorė.

Carol Fox — 1960 m. Pasirūmėjusi Moteris

Carol Fox, Chicago's Lyric Operos steigėja ir generalinė menedžerė, buvo išrinkta 1960 m. Pasirūmėjusia Moterimi. Carol Fox privatiname gyvenime žinoma vardu Mrs. C. Larkin Flanagan, buvo išrink-ta klubo vardu "The Women's Advertising Club of Chicago", jam švenčiant 43-čią gimtadienį.

Toks kasmetinis pripažinimas yra dešimtas, suteiktas moterims už "charakteringą įnašą į bendruomenės gyvenimą ir jų atitinkamas profesijas".

1952 m. aukščiausiai minimas klubas panašų titulą suteikė Juzei Daužvardienei.

Carol Fox rodo visad didelį prielankumą lietuviams ir daly-vaudavo lietuvių Vyrų choro statomose operose.

LAIMINK NAMELIUS!

(„Bless this house“, muzika M. H. Brahe'o)

Laimink, Dieve, namelius
Saugok dieną, naktį juos!
Laimink sienas taip tvirtai,
Kad stovėtų amžinai;
Laimink stogą ir lubas,
Kad gyventų ten taika;
Laimink, Dieve, jų duris,
Meilei, džiaugsmui jas atdaryk!

Laimink langus, kad šviesa
Ten spindėtų dangiška;
Laimink židinio liepsnas,
Tekyla dūmai į daurus!
Laimink žmones ten visus,
Saugok mus nuo nuodėmių...
Laimink, Dieve, kad visi
Būtų Dangui tinkami!
Laimink, kol prašvies diena —
Ateiti pas Tave!

Laisvai vertė Izabelė Motekaitienė

Skotiška ir moderniška — New Yorko madų kūrėjas Philip Huli-tar sugalvojo naują skotišką lan-guotą rūbą švenčių kelioms: žalios ir mėlynos spalvos (eme-raldo ir safiro); drąsi moteris, anot tu rūbų kūrėjo, galėtų su tokiu rūbu pasirodyti miesto cen-tro gatvėse.

išeina jaunoki vadai, kurie ne tik politiniams sugebėjimais, bet ir išvaizda stengiasi vienas ki-tą nukonkuruoti.

Ko gero, ateis diena, kada moteris mielai žiūrės į jų iš-rinktą žymią politinę figūrą, bet ne į žaviai besišypsantį, bal-tais piano klavišais beždžian-tį Liberacę arba kinkas dreb-i-nantį, susivėlusį Elvį Preslį.

Rašytojos nauja karjera

Rašytoja Pearl Buck, Nobe-lio premijos laureatė, būdama 68 metų amžiaus, bando įsigy-ti naują karjerą. Ji režisuoja filmą "Didžioji banga" ("The Big Wave"). Filmas statomas pagal vieną jos trumpesnių vei-ka-lų apie japonų kaimą, atsi-dūrusį tarp taifūno ir besiver-ziančio vulkano.

Emocijos ir širdies veiksmas

Ienos universiteto polikliniko-jė daktaras H. Kleinsorge ir G. Klumbas, panaudodami hipno-zę ir elektro kardiografiją, nu-statė, kad rūpesčiai, sielvartas ir ilgesys veikia koronarinius indus kaip nuodai, sukeldami jų mėšlungišką susitraukimą, o džiaugsmas išplečia tuos indus panašiai, kaip nitritiniai prepa-ratai, pvz. introglicerinas.

Elektro - kardiografijos keliu minėti daktarai nustatė, kad ne kiekvienas džiaugsmas korona-rinius indus išplečia: laukiamas džiaugsmas to nepadaro, o tik įvykęs, pasiektas džiaugs-mas, ir kad pasiektas džiaugs-mas nepareina nuo gyvenimo prabangos. Pozityviai veikia ko-ronarinius indus tokie džiaugs-mai, kokius sukelia dangaus mėlynė, gėlių margumas bei įvairumas ir saulės šviesa, tai-gi tokios priemonės, kurios dar ir šiandien visiems yra prieina-mos". (Iš "Deutsche Medizinische Wochenschrift")

— J. Gs

Aforizmai

Keturiasdešimt yra jaunystės senatvė; penkiasdešimt yra se-natvės jaunystė. — V. Hugo

Tikras draugas yra viena sie-la dviejuose kūnuose. — Aristotelis

Laikas, praleistas besijuo-kiant, yra gerai investuotas. — Amerikiečių priežodis

Kas prasideda, taipgi baigia-si. — Seneca

Atleisk kitiems dažnai, sau — niekad. — Syrus

Dažnai geriau yra nematyti įžaidimo, negu jį atkerstyti. — Seneca

Gerumas gimdo gerumą. — Sofoklis

JONO XXIII ŽODIS MOTERIMS

Šv. Tėvas tarp daugelio tūk-sančių maldininkų priėmė Italijos katalikų moterų centro de-šimtojo tautinio suvažiavimo dalyv-s. Grupę sudarė 600 ats-tovų iš visų Italijos provincijų.

Italijos katalikėms moterims, atstovaujančioms du milijonus savo organizacijos narių, popie-žius kalbėjo apie moterį šeimoje ir darbe, savo žodžiu pagilin-damas šiemetinio suvažiavimo studijų temą. Išreiškęs džiaugs-mą dėl organizacijos atliktų darbų, šv. Tėvas kvietė katali-kes moteris savo veikla apimti visas šeimas, pilietinio bei so-cialinio gyvenimo sritis.

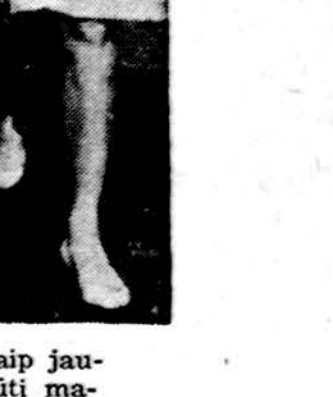
Šeima ir darbas yra du pa-grindiniai centrai, apie kuriuos sukasi moters gyvenimas.

1) Šeima yra toji natūrali ap-linka, kurioje vyksta žmogaus asmenybės formavimasis, ku-rioje gali nurimti gyvenime iš-kilusios audros. Šią šeimos šventovę šiandien iš visų pusių supa pavojai. Reikia, — pabrė-žė Jonas XXIII, — kad mote-rys turėtų pakankamai drąsos ginti šeimą nuo klaidingų prie-šo puolimų; reikia, kad jos ne-nuilstamai budėtų šeimos sar-gyboje, reikalui esant, pasinau-dodamos ir įstatymų apsauga.

Ginant šeimos šventumą, ne-t gali būti perdidelės jokios pa-stangos. Šeima yra Dievo dova-na. Šeimos gyvenimui dėl to reikia pasirengti visu rūpestin-gumu. Tikrai šeima gali suda-ryti tikrojo, gero vaikų auklė-jimo sąlygas. Šeima žmogui yra viskas arba beveik viskas! Vai-kaš ir jaunuolis šeimoje išmoka sekti geras pavyzdžius, iš-moksta apsaugoti nuo pra-gaištingos blogio įtakos. Net tė-vams ir seneliams šeima yra saugi priebėga gyvenimo kovo-se bei krizėse.

Moteriai šeimoje tenka ypa-tinga vieta, — kalbėjo šv. Tė-vas. — Žmona ir motina turi būti šeimos siela. Žmonos ir motinos balso, jei jis yra bud-rus ir protingas, namuose klaun-so visi. Motinos padrasinimas, prašymas, įspėjimas pasilieka pačiose vaikų širdies gėmėse. Tik vienas Dievas žino, kiek daug motinos žodis atneša nau-dos Bažnyčiai ir visai žmonių bendruomenei.

2) Kalbėdamas apie moters darbą, popiežius priminė tas problemas, kurios iškyla mūsų laikais. Moteris mūsų laikais siekia didesnę ekonominę lais-vės bei nepriklausomybės. Dar-

Naujoji prezidentinė Jacqueline Kennedy šiose nuotraukose matoma kaip jau-na moteris be jokio formalumo. Ji pati tvirtina neturinti jokio noro būti ma-dos diktuoja, bet mados ekspertai ir laikraštininkai tvirtina, kad ji bus tokia, nes ji rėdosi su ypatingu skoniu ir elegancija tiek kasdien, tiek sportišku apda-ru, tiek pasirinkdama balines sukneles.